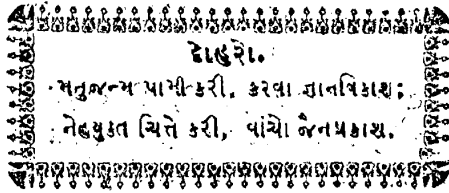

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૨૨ સુ.

સં. ૧૯૬૨ અષાઢ

અંક ૪ થો.

પરદારા ગમન કરવાથી થતા ગેરફાયદા.

('રાગ ચંદ્રહાસના રાસડાનો.)

બંધુ પરનારીની પ્રિત તમે સહુ પરહરે,
 નથી સાર એમાં જાણો તલ ભાર;
 શાશ્વ શીખામણ સાચી આ ઉરમાં ધરે,
 જે નર ફસાયા છે પરનારીના ફંદમાં,
 તેને સુખ કદી આવે ન લગાર; શાશ્વ ૧
 સાખી.

દોષ ઘણું પરનારમાં, લખ્યું શાસ્ત્ર મોઝાર;
 અણધાર્યું મૃત્યુ બને, લોગવતા પરનાર.
 નહિ ગમે તને ધંધો કરવો તાહરે;
 છવ તારો કદી રહે નહિ હાર; શાશ્વ ૨

૯૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ:

સાખી.

લોહી માંસ ચુસી જઇ, પિંજર કરશે ફેડું;
 દોડત સઘળી ધૂતીને, ધક્કો મારશે એડું.
 મન મેલું સાખી મળે તને પ્રિતથીરે,
 બાદલ છાયા જેવો બાણો તેનો પ્યાર. શાશ્વત ૩

સાખી.

લાજ ઘટે તુજ કુળતણી, ઘટે તાહડું જ્ઞાન;
 આયુષ્ય ને ચેતન ઘટે, ઘટે શરીરનો વાન.
 વ્યભિચારી છાપ પડે તારી લોકમારે,
 ઠાર ઠાર તને મળે ફિટકાર; શાશ્વત ૪

સાખી.

નદી કિનારે રૂખડું, ઉભું ઘાલી મૂળ;
 મોટું કરી નીર તાણશે, બાણો તમે જરૂર.
 તેવી બાણો તમે પરનારીની પ્રિતડીરે,
 મૃત્યુ પછી પણુ મારે ચમ માર; શાશ્વત ૫

સાખી.

લોકપતિ રાવણુ બુઝો, હતો મહા ભૂપાળ;
 દેવ માત્ર સેવા કરે, કર જોડી ત્રણ કાળ.
 તેનો નાશ થયો પરનારીના ફંદમારે,
 રાજ ખોયું થયો કાયાનો સંહાર; શાશ્વત ૬

સાખી.

વિષની વેલી બાણીને, ભજ ભાવે અરિહંત;
 શાંતિ મળે ત્રણ લોકમાં, આવે દુઃખનો અંત.
 વહે સુર ઇંદુ વાણી આ વિચારીનેરે,
 સત સંગ થકી તરો ભવ પાર; શાશ્વત ૭

અમીચંદ કરસતજી શેઠ

વાંકાનેર.

જૈનધર્મની દશ મહાશિક્ષા,

૬૬

જન ધર્મનો દશ મહાશિક્ષા.

(અનુસંધાન ૫૪ ૯૫ થી)

સારાભાઈ પ્રબોધચંદ્રનું આ વિવેચન સાંભળી સડક થઈ ગયો, પોતાના વિચારો અને વર્તનમાં ભૂલ થતી હોય એમ જણાયું અને જે વિષયે તેના મનમાં કોઈ દિવસ વિચાર પણ આવ્યો નહોતો તે વિષયની પૂરેપૂરી અગત્યતા સમજાઈ. પોતાના બાળકો પ્રત્યેની ફરજમાં અઘાપિ પેર્યેત રાખેલી બેદરકારી માટે પશ્ચાત્તાપ થવા લાગ્યો, અને હવે શું કરવું તે વિષે તર્કવિતર્ક થવા લાગ્યા. તેને વિચાર થયો કે સ્વાભાવિક રીતે મારાં બાળકો સદાચારી થયાં છે; પરંતુ સંગતિદોષથી અથવા કોઈ કારણથી તેઓ દુરાચારી, દુર્વ્યસની અથવા અનીતિમાન થયા હોત તો મારી બેદરકારીનું કેવું દુઃખ મળત ! ભાગ્યવશાત્ બાળકો સદાચારી થયા, પરંતુ મનુષ્યજીવનમાં ઉત્તમ સુખનો અનુભવ કરાવનાર અને પરલવને વિષે સદ્ગતિ પ્રાપ્ત કરાવનાર જે ધર્મ તેનો બોધ મારાં તરફથી તેઓને ન મળ્યો એ કેવી હાની ! દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરી બાળકોને સોંપવું તે કરતાં તેઓને નીતિ અને ધર્મ માર્ગનું જ્ઞાન આપી નીતિમાન અને ધાર્મિક કરવા એ ફરજ માંબાપની મુખ્ય છે એટલું આજ સુધી હું ન સમજ્યો એ મારી કેવી ભૂલ ! હું એમજ સમજતો હતો કે દ્રવ્યસંચય કરી બાળકોને સોંપશું અને તેઓને ચાલુ પદ્ધતિ પ્રમાણે શાળા (સ્કૂલ) અને પાઠશાળા (કોલેજ)ની કેળવણી મળે તેવી યોજના કરશું તો તેઓનું જીવન સુખમય વ્યતીત થશે એમાં કેટલી અવાસ્તવિકતા હતી ! માંબાપના દ્રવ્યનો વારસો મળેલો એવાં ઘણાં બાળકોને બીખારી સ્થિતિમાં જોઉં છું અને હાલની કેળવણી લીધેલા કેટલાએકોને નાસ્તિક, ધર્મહીન અને અયોગ્ય વર્તને વર્તતાં જોઉં છું છતાં તેમના પ્રત્યેની મારી મુખ્ય અને અવશ્ય આદરવા લાયક ફરજનો મને ખ્યાલ પણ ન આવ્યો. અલબત્ત પૂર્વ કર્મના

૧૦૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

યોગે દ્રવ્યપ્રાપ્તિ થાય તો તે બાળકોનીજ છે અને ચાલુ જમાનાની કેળવણી આપી તેને ચાલુ જમાનાને લાયક બનાવવાની પણ જરૂર છે; પરંતુ તેની સાથેજ તેઓને નીતિમાન અને ધાર્મિક કરવાનો વિચાર કરવો, તેઓને તે રસ્તે પણ ચઢાવવા પ્રયત્ન કરવો અને તેને માટે પોતાના વખતનો ભોગ આપવો એ ફરજ મુખ્ય છે એવું મારી જેવાને ન સુઝયું તો બીજા પણ કેટલાં એક માબાપોને ન સુઝે તેમાં શું આશ્ચર્ય! માસ્તર (પ્રબોધચંદ્ર) કહે છે તે સત્ય છે. જનસમુહનો મોટો ભાગ વિચાર કર્યા વિનાજ પોતાના મનમાં જે આવે તેને યોગ્ય ગણી-માની તેની ધૂનમાં વર્તન કર્યા જાય છે; અને પોતે યોગ્ય-ઘટિત કરે છે એવું અભિમાન રાખે છે. તેની તે અભિમાનનિદ્રામાંથી સત્સંગતિ, સદ્વિચાર અને સદ્જ્ઞાનવિના જગાડે પણ કોણ ? મારું સદ્-ભાગ્ય છે કે માસ્તરનો પ્રસંગ મળ્યો જેથી મારી બાળકો પ્રત્યેની ફરજ વિષે મને વાસ્તવિક જ્ઞાન થયું. હવે એ વિષે કાળજી રાખી મારી થયેલી બેદરકારી અને ભૂલનો ખદલો વળે તેવું વર્તન કરવા યોજના કરીશ.

તે દિવસથી સારાલાઈના મનમાં પોતાના કુટુંબને દ્રવ્યવાન કરવા કરતાં નીતિમાન, ધાર્મિક અને ભક્તિમાન કરવાની પ્રથમ આવશ્યકતા છે અને તેને માટે પ્રયત્ન કરવાની પ્રથમ દરજ્જે જરૂર છે એ વિચાર સુદૃઢ થયો અને તે કેવી રીતે અમલમાં મૂકવો તેને માટે તર્ક થવા લાગ્યા. સુશીલાને તે પ્રસંગની વાત કરી અદાપિ પર્યંત બાળકો પ્રત્યેની પોતાની ફરજ બજાવવામાં બેદરકારી અને ભૂલ થઈ છે એ સમજાવ્યું. દંપતીએ બુદ્ધા બુદ્ધા પ્રકારની યોજના કરવા વિચાર કર્યો. તેઓએ પોતાના બાળકોને ભક્તિમાન અને ધાર્મિક કરવા માટે પહેલાં પોતેજ ભક્તિમાન અને ધાર્મિક થવાનો નિશ્ચય કર્યો. જ્યારે જ્યારે નવરાશ મળે ત્યારે ત્યારે બાળકોની પાસે નીતિમય વાતો તથા પરમાત્માની સ્તુતિ ભક્તિના વિષયોની ચરચા કરવા ઠરાવ્યું. તે પછી એક ખાતુગય સુદર જિનપ્રતિમા લાવી પોતાના બંગલામાં ગૃહદેરા-

જૈનધર્મની દશ મહાશિક્ષા.

૧૦૨

સર કરી કુટુંબના સર્વેએ ભક્તિપૂર્વક હુમેશા પૂજા કરવાનો આદર કર્યો. કોઈ વખત સ્નાત્ર લણાવતા, કોઈ વખત અષ્ટપ્રકારી કે સત્તરપ્રકારી પૂજા કરતા, કોઈ વખત ઉત્તમ પૂજાઓનું પઠન કરી તેમાં કહેલા ભાવની સમજણ પૂર્વક દ્રવ્યપૂજા કરતા અને કોઈ કોઈ વખત સંગીતકુશળ ભોજકને યોલાવી ઉત્તમ સંગીત સાથે પૂજાભક્તિના અને સ્તવનાના સ્તોત્રોના ગાનપૂર્વક દ્રવ્ય અને ભાવ-પૂજા કરતા, સ્ત્રી પુરૂષ બંનેએ સામાયિક કરવાનો નિયમ કરી તેમાં ધર્મસંબંધી પુસ્તકોનું વાંચન તથા અધ્યયન શરૂ કર્યું; રજાને દિવસે અને અભ્યાસમાંથી નિવૃત્ત થયા હોય ત્યારે સર્વ બાળકોને પણ સામાયિક કરવાનો અને ધર્મસંબંધી અભ્યાસ કરવાનો સ્વભાવ પાડી દીધો; કોઈ વખત એકલા અને કોઈ વખત બાળકોને સાથે લઈ લાલબાગમાં મુનિમહારાજના દર્શન કરવા અને વ્યાખ્યાન સાંભળવા જવાનું રાખ્યું; અને રાત્રે કુટુંબના સર્વ માણસોને બેસારી એક કલાક પોતે નીતિ તથા ધર્મસંબંધી પુસ્તક વાંચવાની શરૂઆત કરી. દોકરાંઓ રવે આસ્તિક, સરલ અને બુદ્ધિમાન હોવાથી તેઓના આ નિયમો યથાસ્થિત ચાલવા લાગ્યા અને થોડા વખતમાં સારાભાઈનું ઘર ભક્તિગૃહ અને યોધગૃહના નમુના રૂપ થઈ પડ્યું. રાત્રિના વાંચન સમયે બાળક અને બાળકીઓને વ્યવહારમાં ઉપયોગી થઈ પડે, તેઓનું નીતિબળ દૃઢ થાય, તેઓના હૃદયમાં ધર્મની આસ્થા પરિપૂર્ણ પ્રકટે, તેઓનું મનોબળ વૃદ્ધિ પામે, તેઓ પોતે ગુણવાન થઈ ગુણ અને ગુણી ઉપર મગદુષ્ટિ રાખતાં શીખે, સંસારમાં તેઓ ઉત્તમ મનુષ્ય નીવડી પોતાની જાંઠગી સુખમય ગાળી શકે અને તેઓનો પરલોક સુધરે-એવો સુંદર યોધ લક્ષ્યપૂર્વક આપવામાં આવતો હતો. કોઈ ગુણપ્રાપ્તિના રહસ્યનો પ્રસંગ આવે ત્યારે તેઓમાં ઉત્તમગુણો દૃઢ રીતે વાસ કરે તેવી રીતે દરેક વિષય ઉપર પુષ્કળ વિવેચન, તર્કવિચાર અને દૃષ્ટાંત આપવાનું સાથે ચાલતું હતું. કોઈ કોઈ વખત પ્રયોધચંદ્ર પણ વાંચન સમયે બેસતા તેથી તેઓનાં જ્ઞાન અને અનુભવનો લાભ

૧૬૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પણુ સર્વને મળતો. તેઓ કોઈ વખત એક વિષય ક્ષણે તેને એવી અપૂર્વ રીતે સમજાવતા કે સાંભળનારના મનમાં તેની છાપ બસા-બસા પડતી હતી. એક બે માંગરોડનિવાસી જૈનકુટુંબો નજીકમાં રહેતા હતા તેઓને બજાર પડવાથી તેમણે પચુ પોતાનાં છોકરાઓને રાત્રે ત્યાં મોકલવા માંડ્યા હતા અને એ ઉત્તમ પ્રતાલિકાથી પોતાનાં બાળકોમાં થયેલો સુધારો તથા લાભ જાણી તેઓ પણ પ્રવૃત્તિમાંથી નિવૃત્ત થઈ જ્ઞાનગોષ્ઠીનો લાભ લેવા આવતા હતા.

દ્રવ્ય વધવાની સાથે માણસને વૈસવ અને મોજશોખ વધે છે અને વખતના વધારા સાથે વિકથાને પ્રમાદ વધે છે. તેમાં પણ હાલના સમયે મોજશોખનાં નવાં નવાં અનેક સાધનો ઉદ્ભવેલાં હોવાથી અને વિકથાના પ્રસંગો પુષ્કળ વધી ગયેલા હોવાથી તેની કાંઈ સીમાજ રહી નથી. સારા બાગ બગીચા કરાવવા, સારાં સારાં કપડાં ખરીદવાં, સારાં સારાં સિંચાણનો ઉડાવવાં, સારાં ગાડીઘોડા લેવાં, નાના પ્રકારનાં નાટકો જોવાં, સ્ત્રી અને બાળકોને મારે નવી નવી તરાહના આમૂજણો ઘડાવવાં વિગેરે એશઆશંભ અને મોજશોખનાં નવાં નવાં સાધનો મેળવવાના વિચાર-દ્રવ્ય વધવાથી થાય છે; અને પ્રવૃત્તિમાંથી જેમ જેમ વધારે પુરસદ મળે તેમ તેમ આખી દુનિયાનાં દેશ, રાજ્ય અને લોકોની વાતો કરવી, પ્રાતઃકાળથી વર્તમાન પત્રોના ગપાટા વાંચવાં, હરબું હરબું, હાંસી મશ્કરીઓ કરવી, રમતચાળા કરવાં, તડાકા મારવા અને ઉઘવું-વિગેરે વિકથા અને પ્રમાદના પ્રસંગોમાં વખતનો ઉપયોગ થાય છે. પરંતુ ધાર્મિક ક્રિયાઓ, સદાચારી અને નીતિમય ગોષ્ઠીઓ અને ઉત્તમ જ્ઞાનાનુસવને તર્ફ ન વિસારી મુકવામાં આવે છે. જો નિર્મળ દ્રષ્ટિથી નિરીક્ષણ કરવામાં આવે તો જ્ઞાનીઓએ કહેલો ભાવ પ્રત્યક્ષ જણાય છે કે 'દ્રવ્ય વધવા સાથે કોણ જાણે કેવી રીતે સમજુ અને અણુસમજુ સર્વ માણસોમાં જડતાજ વધે છે, કોઈ અપૂર્વ ભાગ્યોદય હોય, લઘુ વયમાંથી સદ્જ્ઞાન અને સદાચારની વાસનાઓ દૃઢ થઈ હોય,

જૈનધર્મનો દશ મહાશિક્ષા.

૧૦૩

સંક્રિતમાન અને ધાર્મિક માળાપની તેવી ક્રિયાઓએ શુભક્રિયાની ટેવ પાડી હોય અને નિરંતર સત્સંગને પ્રસંગ રહેતો હોય તો જ દ્રવ્યવતોને સારાભાઈ જેવી ભાવના પ્રકટે છે અને તે પ્રમાણે વર્તન થાય છે. બાકી ઘણે ભાગે તે! આપણુ શ્રીમાન્ શેઠીઆઓને સઘળો વખત સાંસારીક કૃત્યોમાં, પાંચ ઈંદ્રિયના ભોગ વિલાસમાં અને વિકથા પ્રમાદમાં જ નિર્ગમન થાય છે અને તેથી તેઓનાં બાળકો પણ સ્વચ્છંદાતુગદમી, દુરાચારી અને ધર્મહીન થાય છે.

તે દિવસથી સારાભાઈએ પોતાની એ પ્રવૃત્તિ અદ્યપિ પચ્યેંત શરૂ રાખી હતી. સુશીલા અને સર્વ બાળકોને રાત્રે નિયમિત પુસ્તકશ્રવણની ટેવ પડી ગઈ હતી. કોઈ વખત કારણુ વશાત્ દિવસ પડતોતો તેઓને અકાઠું લાગતું હતું. આગલે જ દિવસે ત્રિષષ્ટિશલાકા પુરૂષ ચરિત્રનો છેદલો ભાગ (મહાવીર ચરિત્ર) ઘણા દિવસથી વાંચવો શરૂ કરેલો હતો તે પૂર્ણ થયો હતો અને આજે કોઈ નવી ચોપડી વાંચવાની શરૂઆત કરવાની હતી. વાળુ કયા પછી બગીચામાં ફરતાં ‘પિતાજી આજે કઈ ચોપડી વાંચવી શરૂ કરશે’ એ વિષે વાત નીકળતાં શારદા અને બાળુ વચ્ચે મતભેદ પડ્યો. શારદા કહે સુલસા ચરિત્ર વાંચવાના છે અને બાળુ કહે કે હુમણાંજ લીલાવતી જીવનકળા નામની ચોપડી બહાર પડી છે તે વાંચવાના છે. આ નિર્દોષ વિવાદનો નિવેડો એ બંને વચ્ચે આવ્યો નહિ તેથી તેઓ રકઝક કરતા પિતાજી પાસે આવ્યા અને તેમણે સારાભાઈના અંતઃકરણમાં અત્યારે ચાલતી વિચારશ્રેણિને અટકાવી.

‘પિતાજી ! આજે તમે લીલાવતી જીવનકળા શરૂ કરવાના છો કે સુલસા ચરિત્ર ?’ ન્હાના બાળુએ એકદમ પ્રશ્ન કર્યો.

‘પિતાજી ! તમે નહોતું કહ્યું કે મહાવીર ચરિત્ર પૂર્ણ થયા પછી આપણે સુલસા ચરિત્ર વાંચશું ?’ શારદાએ શરમાતા શરમાતા ધીમેથી કહ્યું.

‘આવી બાબતમાં તમે આવડ કેમ કરો છો ? બંને ચોપ-

૧૮૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કીચો વાંચવાની છે. મહાવીર ચરિત્રમાં 'સુલભાની હકીકત આવી ત્યારે આપણે સુલસાચરિત્ર વાંચશું એવો વિચાર કર્યો હતો અને તે પછી હમણાં સાક્ષર શ્રી જોવારધનરામ કૃત લીલાવતી જીવનકળા પ્રસિદ્ધ થઈ ત્યારે તે વાંચવાનો વિચાર પણ થયો હતો. હવે સુભદ્રા અને ચીમનભાઈ આવ્યા પછી સર્વનો એકમત થશે તે શરૂ કરશું.'

શારદા અને ખાખુ બંને શાંત થઈ ગયા અને પોતાના આગ્રહને માટે પિતાજીએ જરા કહ્યું તેથી શરમાઈ ગયા. એવામાં સુભદ્રા નીચેથી પોતાનું કામ પરવારી ઉપર આવી અને કહ્યું કે 'પિતાજી ! વખત થવા આવ્યો છે. મારી માતાજી પણ હમણાંજ આવે છે. આજે ચીમનભાઈ ક્યાં ગયા છે ?'

'આજે વિજયદશમી છે. સવારે આપણે પાયધોની ઉપર દર્શન કરવા જઈ આવ્યા ત્યારે ચીમનભાઈ સાથે આવી શક્યા નહોતો તેથી અત્યારે બાઈસીકલ લઈ દર્શન કરવા ગયો છે. હમણાંજ આવશે.' સારાભાઈએ કહ્યું.

ઘોડી વખત ગઈ એટલે સુશીલા અને ચીમનભાઈ બંને આવ્યા. ખાખુના મનમાં પોતાના મત પ્રમાણે વાંચન શરૂ કરાવવાની અભિલાષા હતી. તેથી ચીમનભાઈ આવ્યો કે તરત તે બોલી ઉઠ્યો. 'મહોદા ભાઈ ! તમારો મત આજે કઈ ચોપડી શરૂ કરાવવાનો છે ?'

'પિતાજી ! અત્યારે હું 'શાંતિનાથજીને દેરે દર્શન કરવા ગયો ત્યાં 'જૈનધર્મની દશ મહાશિક્ષા' એવા મથાળાના મહોદા કાગળો એક છોકરો વેચતો હતો. ઉપરઉપરથી બેતાં મને તે ઠીક લાગ્યા અને એ વિષે આપની પાસેથી કેટલુંએક જાણવાની વિનંતી થઈ તેથી એક કાગળ હું લાવ્યો છું.'

'એ કાગળો કોણે છપાવ્યા છે ?' સુશીલાએ પુછ્યું.

'વડોદરાવાળા ઝવેરી માણેકલાલ ઘેલાભાઈએ છપાવ્યા છે. ઉપર દશ મહાશિક્ષાના બાવાયેનું કવિત છે તેની નીચે મૂળ માન ગદી શ્લોક છે અને પછી તેના દુકા અર્થ છે.' ચીમનભાઈએ જવાબ દીધો.

જૈનધર્મની દશ મહાશિક્ષા.

૧૦૫

‘ચીમન ! તું વાંચી જા જોઈએ.’

પિતાજીની આજ્ઞા થવાથી ચીમનભાઈએ તે કાગળ ઉઠેડ્યો અને સર્વના સાંભળતાં નીચે પ્રમાણે વાંચ્યો.

જૈનધર્મની દશ મહાશિક્ષા.

(એક વાક્યમાં)

ભલા, સાદા, સરળ, આનંદી, મહેનતુ, સાવધ, સાચા, પવિત્ર,
નિઃસ્વાર્થી ને સુશીલ રહો.

(દશ વાક્યમાં)

(શિક્ષા)

(પુનઃસો)

- ૧ મલાઈ કરો—સર્વ જીવનું ભણું કરો, ઘાઈનું જુડું કરતા ના.
- ૨ સાદા રહો—સાદાઈ ને નરમાશ રાખો, પોતાની ખડાઈ કરતા ના.
- ૩ સરલ થાઓ—સમજી ને સરલ થાઓ, કપટી, ઢગાખોર કે ઢુ-ચ્યા થતા ના.
- ૪ આનંદી बनो—ધીરજ રાખી આનંદી રહો, લોભિયા થઈ હાથ-વેગ કરતા ના.
- ૫ મહેનત લ્યો—મહેનત અને તરદી લ્યો, આળસુ થતા ના.
- ૬ સાવધ રહો—મનને વશ રાખી સાવધ રહો, લાલચોમાં ફસતા ના.
- ૭ સાચું વોલો—સાચા અને પ્રમાણિક થાઓ, જુઠું બોલતા ના.
- ૮ ચોરૂલા રહો—સફાઈ અને ચોખવટ રાખો, ગંદાકે ઝેરીલા થતા ના.
- ૯ ઉદાર થાઓ—ઉદાર દિલ રાખો, મતલબિયા થતા ના.
- ૧૦ સુશીલ રહો—સુશીલ રહો, ગ્યભિચારી થઈ નખળા થતા ના.

કવિતા.

ક્રમા કરો, માફ કરો, ભલાઈ બધાની કરો,
મૂઠું નરમાશ પરી સાદાઈને સાચવો;

૧૦૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ક્રજુ રહો, સીધા રહો, સાલસ હમેશ ખનો,
 મુક્તિ તે સંતોષ ખરા આનંદને દાખવો. ૧
 તપ તે શરીર અને ઈંદ્રિયોને વશ કરો,
 સંયમ તે મન વશ રાખો દૃઢતા ધરી;
 સત્ય સાચું ખરું ગોલા પ્રમાણિક પૂરા થઇ,
 શૌચ તે સદાઇ રાખો પવિત્રાઇ આદરી. ૨
 અર્કિચન માફ તાફ મેલી ઉદારતા રાખો,
 બ્રહ્મ તે પવિત્ર શીળ ધારી બળ બળવો;
 દશ એ હુકમ જૈનધર્મના મહાન્ બધા,
 પૂરી રીતે આદરી પરમધર્મ સાચવો. ૩
 (ગાથા.)

સ્વંતી-મદ્વ-અજ્ઞવ-મુત્તી-તવ-સંજમેય વૌધવ્વે;
 સચ્ચ-સોય-આર્કિચર્ણ-ચ વંધં ચ જઇધમ્મો.

ખેડજનક મૃત્યુ—જૈનમતની પ્રાચીનતા અને શ્રેષ્ઠતાને અ-
 નેક લાવણો દ્વારા સ્પષ્ટ રીતે સ્વીકારનાર કાશીના પંડિત રામભિશ્વ
 શાસ્ત્રીતું મૃત્યુ કયા જૈનને ખેદ નહિ પમાડે ! બનારસ પાઠ-
 શાલા તરફ અતિશય રૂચિ ધરાવનાર, અન્ય કોમના આ અકિત
 પંડિતના મૃત્યુની નોંધ અમો ઘણી દીલગીરી સાથે લઇએ છીએ.

બાહેર સેવા—પાદરા નિવાસી વકીલ નંદલાલે પોતાના કિ-
 મતી વખતનો લોગ આપી સુરત જીલ્લાના દરેક ગામોના જૈન
 ભાઈઓને જીવદયાનાં કાર્યોમાં પ્રેરિત કર્યા છે તે ખાતર તેમને
 ધન્યવાદ ઘટે છે. જ્યારે દરેક સ્થળના આપણા આગેવાનો આ-
 વી રીતે સ્વતઃ લાગણીથી વખતનો લોગ આપી પોતાના જીવ
 અથવા પ્રાંતમાં જીવદયા વિગેરે કોન્ફરન્સના ખાસ ઉદ્દેશો તરફ
 ધ્યાન ખેંચશે ત્યારેજ કોન્ફરન્સના કાર્યને સંગીનતા મળશે.
 આ પ્રસંગે અમો દરેક સ્થળના જૈન આગેવાનો તથા ઉત્સાહી
 યુવાનોને આ ખામતમાં ખાસ અપીલ કરીએ છીએ.

વૃદ્ધિ પામતો બ્રાહ્મચાર.

૧૦૭

વૃદ્ધિ પામતો બ્રાહ્મચાર.

નવા જમાનાના લાગેલા પવનથી આપણી પ્રવૃત્તિમાં એટલો બધો ફેરફાર થઈ ગયો છે અને ભક્ષાલેશનો વિવેક એટલો બધો નાશ પામી ગયો છે કે તેને માટે જેટલો બેદ બતાવીએ તેટલો થોડો છે.

હાલમાં વૃદ્ધિ પામતી સ્થિતિવાળા આ, આઈસક્રીમ ને સો-ડાવોટરની પ્રથમ ખબર લઈએ. આએ દરેક કુટુંબમાં પ્રવેશ કરીને તેના વ્યસનવાળા નાના બાળકોને પણ બનાવી દીધા છે. પરંતુ એટલેથી તેનું બળ અટક્યું નથી. તેણે તેનું બળ એટલે સુધી ફેરવ્યું છે કે હાલમાં ગામે ગામે ને સ્થાને સ્થાને ચાની દુકાનો મંડાઈ છે અને તેની અંદર બધું જાતુભાવ વધારતા ન હોય તેમ હિંદુ ને મુસલમાન, વાણીઆ ને બ્રાહ્મણ, કોળી ને કુંભાર એક પાત્રમાં-એકના એક વાસણમાં આ પીવા લાગ્યા છે. પ્રથમના વખતમાં એક જાજમ ઉપર મુસલમાન સીપાઈ કે જમાદાર બેઠેલ હોય તો હિંદુ અધિકારી તેને જાજમ નીચે ઉતારી પછી જ પાણી પણ પીતા હતા. એટલો બધો પરંપર સ્પર્શ વર્જવામાં આવતો હતો ત્યારે હાલમાં એકજ પાત્રમાંજ મુસલમાન આં પી ગયા પછી હિંદુ પીવે છે અને વાણીઆના પી ગયા પછી બ્રાહ્મણ પીવે છે. ફક્ત તે પાત્રને પાણી ભરેલા ઠામમાં બોળવામાં આવે છે કે જે ક્રિયા ઘણા વખતથી શરૂ થયેલી હોય છે અને ઘણાનાં પીધેલાં વાસણો તેમાં બોળવામાં આવેલાં હોય છે. આ થોડો બ્રાહ્મચાર છે? બુદ્ધિને મક્કીન કરવાનું આ જેવું તેવું કે નજીવું કારણ છે? જૈન રીતિ પ્રમાણે તો બીજા પણ અનેક દોષોનો તેમાં સંભવ છે. પાણી ગળવાપણું કે ત્રસ જીવોની ચતના કરવાપણું ત્યાં બીલકુલ હોતુંજ નથી. અનેક ત્રસ જીવોની વિરાગના થતી પ્રત્યક્ષ દૃષ્ટિએ પડેછે, છતાં ચાના વ્યસની-જીંદા ઈંદ્રીના લોલુપી જીવડાંઓ ચાનો સ્વાદ છોડી શકતા નથી. તેવી દુકાને જઈને પીવે છે અથવા પોતાની દુકાને મંગાવીને પીવે છે આ કેટલું બેદકારક છે !

૧૨૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

આઈસક્રીમમાં તો દોષ કે આલડકેટ કાંઈ ગણવામાં જ આવતી નથી. એતો દુધનો પદાર્થ છે. દુધનેજ માત્ર જમાવવામાં આવે છે તેમાં બીજું શું છે કે ના પાડેછો ? આવો પ્રશ્ન થાયછે. અરફ કે કાચા મીઠા વડે થતી એકેદ્રી અસંખ્ય જીવોનો વિરાધનાની તો કાંઈ ગણતરીજ નથી પરંતુ દુધ જેવા સ્વાદિષ્ટને ક્ષિત્તિ પદાર્થને અંદર નાખ્યા પછી તેના સંચા સાફ કેવા કરવામાં આવે છે તે તપાસવામાં આવે તો ખખર પડે કે અંદર કેટલી ગલીકુંચીઓ છે કે જેની અંદર રહેલો દુધનો રસ ખરાબર લુહીને સાફ કરવામાં ન આવવાથી બેઠંદ્રી વિગેરે જીવોની ઉત્પત્તિ કેટલી થવાનો સંભવ? પણ તે જીવોગિયારા બહુ ઝીણા-સૂક્ષ્મ હોવાથી દૃષ્ટિએ પડે નહીં અને નહું દુધ પડતાં પડતાં તરતજ વિનાશ પામી તેના દેહ દુધ સાથે મળી જાય આવી વિરાધનાનો વિચાર જૈન શિવાય બીજા તો ક્યાંથી કરે! પણ જૈન કહેવાતા આપણા બંધુઓનાં નેત્ર પણ આઈસક્રીમ ખાવાના રસમાં જીંહા ઇંદ્રીને સહાયભૂત થવા માટે મીંચાઈ જાય છે. બાહ્યચક્ષુ મિંચાય તો ફીકર નહીં પણ અંતર્યક્ષુ પણ મીંચાઈ જાય છે. આ થોડું ખેદકારક છે !

સોડાવોટર પ્રથમતો ઘરે સોડાને એસીડેલાવીને જનાવતાં રીખે છે, અને એમાં શું બાધક છે ? એમ સમજ એનો છુટથી ઉપયોગ કરવા માંડે છે. એમ કરતાં કરતાં ટેવ પડી જાય છે. ઘણી દર વખત કાંઈ જનાવવાની સાંજગડ થઈ શક્તી નથી એટલે દુકાનદારની દુકાન ખુલ્લી થાય છે. ઘણું કરીને દારૂ જનાવનારાઓજ સોડાવોટર પણ જનાવે છે, નેતેની બાટલીઓ ભરી રાખે છે, તે ખરીદી લાવીને પાનસોપારીના દુકાનદારો વેચે છે. હવે જનાવવાના સ્થાનની વિવક્ષા તો શું કરવી ! પણ ગમે તેણે ઢેકે કે મુસલમાનને મોઢે માંડેલી બાટલી સોડાવોટરનો રસીયો જીવ ભિન્નભાવ પાણું તજી દઈને મોઢે માંડે છે. તે વખત વિચાર માત્રને દૂર રાખી મનને મોટું કરે છે. આનું પ્રવર્તન ઔષધના નિમિત્તમાં ને વ્યાધિના પ્રસંગમાં વૃદ્ધિ પામેલું છે. પણ તેથી કેટલો વિ-

વૃદ્ધિ પામતો બ્રહ્મચાર.

૧૮૬

માથ છે તેના સામી દૃષ્ટિ પણ કરવામાં આવતી નથી. આ થોડી ખેદકારક વાત છે !

હાલમાં ગાર્ડનપાર્ટી, ઈવીનીંગપાર્ટી, ચાપાર્ટી ઇત્યાદિ પાર્ટીઓનું કામ વધી પડ્યું છે. ત્યાં એક ટેબલ ઉપર વર્ણુના ગૃહસ્થો ખીરાણુ ઐક્યતાનું સ્વરૂપ પ્રત્યક્ષ બતાવી આવે છે. પછી ત્યાં ચાને ટીફીનનું કામ શરૂ થાય છે. કોના ખ્યાલા, કોણે વાપરેલા, અંદર શું ભરેલું ને તે ક્યાંથી લાવેલા તેનો ખ્યાલ આપણા હૃદયે લાઈઓ કરતાજ નથી. નાગર અને બ્રાહ્મણ જેવી પવિત્રતાનો ફાંકો રાખનારી કોમ તો સાથી આગળ પડતો ભાગ લે છે, આ કાફીના ખ્યાલા ને ટીફીન તથા આઈસક્રીમની રકેબી ખાલી થઈ થઈને અંદર જાય છે ત્યાંથી નવી ભરાઈને આવે છે અને આગળ પાછળનો વિચાર કરવાની મહેનત કે તપાસ કયા શિવાય વગર પૈસે મળેલો માલ બેવડો ત્રેવડો બધે ત્રણત્રણ વાર ઉઠાવે છે. આ વખતની ધમાંલમાં ખારીક દૃષ્ટિએ જોવાથી જણાઈ આવે છે કે શ્રીમંત ગણાતા ગૃહસ્થો ને ગૃહસ્થપુત્રો પણ કેવી તુચ્છતા બતાવે છે અને માગીમાગીને બધે ત્રણવાર એકની એક પસંદ પડતી ચીજ લઈ લક્ષ પુરું કરે છે. આવા પ્રસંગમાં ચાલતો બ્રહ્મવાદો જોઈને હૃદય કમકમે છે. જે કામ મુસલમાન રાજાઓ ને તેના અધિકારીઓ જોરાવરીથી કરી શક્યા નહોતા તે ઇંગ્રેજ સત્તાવાળાઓએ આપણી લાગણીને ઘસવી નાખીને આપણી પાસેજ કરાવ્યું છે. અત્યારે તો કદિ તેના પાડે તોપણ આપણે વટલવા તૈયાર થયા છીએ એવી સ્થિતિ આવી પડી છે. આ બાબત કેટલી ખેદકારક છે !

હાલમાં હોટેલોનું કામ વધી પડ્યું છે. હિંદુહોટેલ, બ્રાહ્મણીઆ હોટેલ, હિંદુ સુખશાંતિગૃહ, આર્ય વિશ્વાંતિગૃહ ઇત્યાદિ અનેક પ્રકારના નામેવાળાં ખાવા પીવાની તૃણા પૂરનારાં મકાનો વધી પડ્યાં છે. તેમાં ખાવા પીવા જનારાઓની સંખ્યા પણ વધી પડી છે. તેની અંદર બધું બ્રાહ્મણીઆ મળે છે. આ હુધ બ્રાહ્મણીઆ, ભલ્લયાંકચોરી બ્રાહ્મણીઆ, બાસુદીપુરી બ્રાહ્મણીઆ, નાનખટાઈ બ્રાહ્મણીઆ, ખીરકુટ બ્રાહ્મણીઆ ને આઈસ્ક્રીમ બ્રા-

૧૧૦

શ્રીજૈન ધર્મ પ્રકાશન

હાણીઆ, બધું બ્રાહ્મણીઆ-હવે માત્ર દારૂ બ્રાહ્મણીઆ મળવાનું બાકીમાં છે. તે પણ આગળ ઉપર મળી રહેશે. આ મકાનમાં બનતી તમામ ચીજોની બારીકોથી તજવીજ કરવામાં આવે તો તેના ભક્ષાભક્ષપણનો વિવેક પ્રાપ્ત થાય. તે સાથે તેના પાત્રની તપાસ કરવામાં આવે તો ખબર પડે કે તેને કોણ કોણ વાપરે છે? પણ તેવી તજવીજ કરવાનું કામ શું! હિંદુહોટેલ ઠરી એટલે બધું પાવનજ હોય. વધારે તપાસવા જઈએ તો પછી ખવાય પીવાય કેમ? માટે એવી બાબતમાં આંખ વીંચી રાખવી ને આવના પદાર્થની સુદૃશતા જોઈ મોહ પામવા માટેજ આંખ ઉઘાડવી. આ શું થોડું ખેદકારક છે! જીંદગીની મનુષ્યને કેટલી હેરાન કરે છે અને કન્તવ્યબ્રહ્મ કરે છે તે જુઓ!

ઇથેલ દવાઓએ તો ડાટ વાળ્યો છે. સૌને મદિરાપાન કરતા કરી દીધા છે. કારણ તો ગમે તે હો, પરંતુ ઇથેલ દવાનો પ્રચાર વધ્યા પછી જેમ વકીલો વધતાં કલ્યાણો વધ્યા તેમ ડાકતરો વધતાં વ્યાધિઓ વધી પડ્યા છે. ખેલે તો આ દેશમાં ઘર ઘાટ્યું છે. ખેલેના નિવારણ માટે અનેક પ્રકારના પાપાર્ણથી-અનેક જીવોના વધથી-અનેક જાતની રસી અને દવાઓ બનાવી છે પણ તે બધી નકામી ઠરી છે. તે દવા એક લીંબડાના રસ જેટલો પણ શુભ પ્રબળ વ્યાધિમાં કરતી નથી. આ પ્રમાણે બીજી દવાઓ પણ મોટે ભાગે ત્રસજીવોની વિરાધના વડે બનાવવામાં આવે છે. મદિરાપાનનો દોષ તો પ્રવાહી (ટીકચર) તમામ દવાઓમાં લાગે છે. ગ્રાન્ડીનાં મેળવણુ શિવાય પ્રવાહી દવા લાંબો વખત રહી શકતી નથી. દેશી દવામાં કાષ્ઠીક દવાઓ પણ સંગીન ફાયદો કરે છે તો પછી રસાયણી દવાનું તો કહેવું જ શું! તેમ છતાં તાત્કાલિક ફાયદો બતાવનારી ઇથેલ દવા ઉપર લલચાઈને આપણા શ્રાવક ભાઈઓ પોતાના દેહને બ્રહ્મ કરે છે અને ધર્મથી બ્રહ્મ થાય છે. વધારે જોઈ તો એટલા માટે થાય છે કે મુનિરાજોને પણ એનો તિરસ્કાર રહ્યો નથી. સામાન્ય વ્યાધિમાં પણ ઇથેલ દવા મંગાવીને પીતાં શંકાતા નથી. આશા છે કે હવે તેઓ સાહેબ કાંઈક વિચાર કરી ઇથેલ દવાથી

બુદ્ધિ પામતો બ્રહ્મચાર.

૧૧૧

દૂર રહેશે અને બીજા શ્રાવકાદિને દૂર રહેવા ઉપદેશ કરશે. કેટલાક ગૃહસ્થો તો હોશે હોશે દવા પીએ છે. કેટલાક કૌવંતર-હોવા માટે પીએ છે, પરંતુ તેમાં શું આવે છે તેના વિચાર કરતા નથી. લાખતાં કલમ અટકે છે, પરંતુ કેટલીક દવામાં ગાયના આંતરડાં, કુકડીનાં ઈંડાં, માછલાંઓનું તેલ અને બીજાં પશુ પક્ષી અને જળચર જીવોનાં અંગોપાંગ અને તેના અર્ક વિગેરે થઈ ભાગે વાપરવામાં આવે છે. પ્રવાહી ઉપરાંત ભુકી જેવી, ગાંગડા જેવી અને મલમ જેવી દવાઓમાં પણ એવા પદાર્થો આવે છે કે જેનું વર્ણન સાંભળતાં કંપારી છુટે છે. આ થોડો બ્રહ્મચાર છે? હવે આપણી બુદ્ધિ તે નિર્મળ ક્યાંથી રહે અને તેમાં દયાની સ્પુરણા શી રીતે રહી શકે?

આપણા આર્થ બંધુઓની તેમજ જૈન બંધુઓની અવનતિ થતાં તેના હૃદયમાં 'પોતાનું' બંધુ ખરાબ અને પારકું 'તેટલું' સાફ' આ વાત ઠસી ગઈ છે, જેથી બધી બાબતમાં અન્ય કોઈ મના-પારસી અને યુરોપીયનના બંધુ મોઢે વખાણ કરવા મંડી પડ્યા છે. પરંતુ વને પરિતાપ ન ઉપજાવવા માટે તેનું દ્રવ્ય અનીતિએ ન લેવું અને સત્યતા તેમજ પ્રમાણિકપણું જાળવવું. જે દ્રવ્ય એકવાર ગયા પછી બીજાવાર પાછું મળી શકે તેવું છે તેને માટે પ્રમાણિકપણું જતાવવું અને જે પ્રાણ ગયા પછી પાછા મળી શકે તેમ નથી તે વગર ગુન્હે લઈ લેવા. આવા માણસનું પ્રમાણિકપણું વખાણવું તે કેવું ડહાપણ ગણાય ! કદી બચાવમાં એમ કહેવામાં આવશે કે 'તેઓ કાંઈ મનુષ્યના પ્રાણ તો લેતા નથી, પણ પશુઓના લે છે.' પુછીએ છીએ તે કોણ છે? તે શું પંચેન્દ્રી જીવો નથી? બીજાઓ ભલે તેમાં જીવ ન માને પણ આપણે જે તેનામાં જીવત્વ સ્વીકારીએ છીએ તે તો તેના હિંસકને પ્રમાણિક કેમ કહી શકીએ? શું આપણી શ્રદ્ધામાં પણ ભેદ પડ્યો છે? આપણે તેના પ્રાણની રક્ષા કરવાનું મનુષ્ય સાથેના પ્રમાણિકપણા કરતાં ઓછું જરૂરનું સમજીએ છીએ? મનમાં હોય તો મોઢે કહી દેજે કે પછી અમે તમારે માટે પણ પશ્ચાત્તાપ ન કરીએ.

૧૧૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

વળી સહેજ મતભેદ પડતાં જેની સ્ત્રીઓ છુટા છેડા મેળવવાની ક્ષમતા કરતાં વિચાર કરતી નથી અને અછતા આરોપ મુકી દેવાથી એક બીજાથી છુટા પડે છે. તેમજ કૌમારાવસ્થામાં પરસ્પર સ્નેહ બાંધવાને પરિણામે વિષયેચ્છાને આધીન થાય છે અને પછી ગભીરસ્થિતિ થવાથી અણુછુટકે તેની સાથે લગ્નના સંબંધથી જોડાય છે, અથવા કોઈ નાદાન થાય છે તો પેલીની છુંદણી રદ કરી નાખે છે. આવી કોમના ગૃહસંસારને માત્ર તેના રૂપરંગ ઉપર મોહ પામવાથી અથવા તેની વાણીની મધુરતામાં આસક્ત થવાથી વખાણવે કે જેમાં સતીપણું, પતિવ્રતપણું કે એક પત્નીવ્રતપણું શોધ્યું જડતું નથી તે શું થોડા ખેદની વાત છે ! આપણામાં રહેલા અપ્રતિમ ગુણને તુચ્છ ગણી બીજાના ખોટા ડાળને સાચો માની તેના પર વ્યામોહ પામવું અને તેવી સ્થિતિને ઇચ્છવી તે શું થોડા અફસોસની નિશાની છે ! આપણા ગુણના વ્યાખ્યાન ન કરવાં તે ઠીક છે પણ બીજામાં વાસ્તવિક ગુણવિના પરિણામ સુધી દૃષ્ટિ પહોંચાડ્યા શિવાય જે વખાણ કરવા ઉતરી પડવું તે ડહાપણ ભરેલું કામ ગણાતું નથી.

આ પ્રમાણે બીજા પણ અનેક બાબતો આ સંબંધમાં લખવા જેવી છે પણ કડવું ઔષધ વધારે આપવાથી અરૂચી થવા સંભવ છે, તેથી હાલ તો આટલુંજ લખીને આ વિષય સમાપ્ત કરવામાં આવે છે. છેવટે એટલું જણાવવું જરૂરનું છે કે નવી શેશનીવાળાને રાત્રિભોજન ન કરવાનું કે કંદમૂળ ન ખાવાનું અથવા તિથિ પર્વાદિકે લીલોતરી ન ખાવા વિગેરેનું કહેવામાં આવે છે અને તેમાં લાગતા દોષ બતાવવામાં આવે છે ત્યારે આપણા કેળવાયેલા કહેવાતા ભાઈઓ સ્વચ્છંદે વર્તવાની બુદ્ધિથી અને રસેન્દ્રીનો વિષય છોડી ન શકવાથી સવાલ કરે છે કે—“શું એમાં ધર્મ સમાઈ ગયો છે ?” સત્યતા કે પ્રમાણિકપણું મળે નહીં અને આવું ઝીણું ઝીણું જાળવ્યા કરે તેમાં શું વળ્યું !” આ વચનો ધર્મ ઉપર અનાદર બુદ્ધિનાં છે. પોતે સત્યતા કે પ્રમાણિકપણું કેવું જાળવનારા હોય છે તે તો તેઓ પોતાં અથવા પરમાત્મા જાણે, પરંતુ પોતાની ઈર્ષ્યા ઢાંકવા માટે બીજાના અવર્ણ-

બુદ્ધિ પાંખતો બ્રહ્માચાર.

૧૧૩

વાદ બોલવા તૈયાર થઈ જાય છે. તે સાહેબોને ધર્મ શેમાં સમા-
યો છે તે જાણવાની અપેક્ષા ક્યાં છે? જો તે અપેક્ષા હોય તો
ખરી ખબર પડે અને યોગ્ય વર્તન પણ થાય, પરંતુ આતો જ-
ધું અજ્ઞાનનું વિલસિત છે. આ વિષે પણ હવે પછી બીજે પ્ર-
સંગે વધારે લખશું.

ઉપર જણાવેલા બ્રહ્માચારની ચર્ચા બીજા માસિક અને જૈન
પત્રના અધિપતિઓ પણ જો વાસ્તવિક જણાય તો ઉપાડી લેશે
એમ આશા રાખવામાં આવે છે.

સ્વદેશ તરફ દૃષ્ટી—ઇડરના જૈનસંઘે પરદેશી ખાંડ નહિ
વાપરવાનો ઠરાવ કીધો છે. સ્વદેશી તથા વિદેશીના ભેદે પણ
જો જૈનભાઈઓ બ્રહ્મ ખાંડ વાપરતાં અટકે તો તે સ્તુત્ય છે.
આશા છે કે દરેક શહેરના જૈન આગેવાનો આ બાબત ઉપર
વિચાર ચલાવી ઇડરના સંઘનું અનુકરણ કરશે ને સ્વદેશીને ઉ-
ત્તેજન આપશે.

બોરસદ સમાચાર—બોરસદમાં જૈન જ્ઞાનાલયની સ્થાપના
થઈ છે; અને ત્યાંના વીશાઓસવાળ જ્ઞાતિના શ્રાવકોએ કન્યા-
વિક્રય નહિ કરવાનો અને જે કોઈ કરે તેને પાંચ વર્ષ જ્ઞાતિ-
ખહાર અને રૂ ૧૦૦૦) દંડ તરીકે લેવાનો સ્તુતિપાત્ર ઠરાવ કર્યો છે.

અમદાવાદના વીશાશ્રીમાળી જૈનો—અમદાવાદના વીશા-
શ્રીમાળી જ્ઞાતિના એક ગૃહસ્થ લલુભાઈ સુરચંદ્રે પોતાના પૌત્ર-
ના લગ્ન જૈનવિધિ પ્રમાણે કરવા જ્ઞાતિના શેઠની રજા માગી;
પરંતુ ઉક્ત શેઠે તે પ્રમાણે લગ્ન કરવાની રજા આપી નહિ.
અને તમારી કરેલી અરજીમાં કેટલાક શબ્દ અસહ્ય છે એમ
કહીને ઉલટા તેમને ગુનેગાર ઠરાવી રૂ ૧૧ દંડ કર્યો. જ્ઞા-
તિના શેઠનું આ વર્તન દરેક સુજ્ઞ જૈનોને ખેદ કરાવનારું છે.
સત્કાર્ય તરફ રૂચિને બદલે ઉલટો તિરસ્કાર ખતાવી અમદાવાદની
વીશાશ્રીમાળી કોમે જૈન કોન્ફરન્સના ઠરાવનું અપમાન કર્યું છે. અમ-
ને આશા છે કે ઉક્ત જ્ઞાતિના આગેવાનો જેઓ ઉચ્ચ સમજણવાળા
તેમજ પુખ્ત અનુભવી છે તેઓ હવેથી આ બાબત તરફ અભાવ
તણ દઈ જૈનવિધિ પ્રમાણે લગ્ન કરાવવા પ્રવૃત્તિ કરશે.

૧૧૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ,

ૐ

પરમ નિગ્રંથેભ્યો નમઃ

સામાયિક ચિચાર.

લેખક મનમુખ હીરત્યંદ મહેતા

“વિનય મુલો ધર્મો.”—વિનય એ ધર્મનું મૂળ છે. ગમે તે કાર્યની સિદ્ધિને અર્થે ગુરૂની આવશ્યકતા છે; ગુરૂની સામાયિક કેમ નિશ્રા વિના કાર્ય ફલીભૂત થતું નથી. વ્યવહારમાં કરવું? પણ આ વાત અનુભવ સિદ્ધ છે. તો પછી પરમાર્થ જેમાં જીવે પોતાનો પરમ અર્થ પ્રગટ કરવાનો છે, તેમાં તો ગુરૂની આવશ્યકતાનું પુછવું જ શું? તો આત્માને સમતાનો પરમ લાભ આપનાર એવા સામાયિકરૂપ પવિત્ર શિક્ષાત્રતનો જેણે ઉપદેશ કર્યો છે, જે એ સામાયિકમાં નિરંતર સ્થિત છે, એવા મહાત્મા ગુરૂની નિશ્રાએ તેના આલંબન તળે તે પ્રતિ વિનયભાવ, બહુમાન સહિત સામાયિક કર્તવ્ય છે.

સામાયિકના બે ભેદ પાડી શકાય;—(૧) દ્રવ્ય સામાયિક(૨) ભાવ સામાયિક. ભાવ સામાયિક—આત્માનું સદા સર્વ સામાયિકના ભેદ. થા સમતાભાવને વિષે રહેલું, તેની સહજ સામાયિકરૂપ સ્થિતિ હોવી તે. આ સામાયિક સર્વથા તો તેરમે ગુણસ્થાનકે વર્તતા જીવનમુક્ત કેવલીને વિષે ઘટે. જૈન પરિભાષામાં જે “યથાખ્યાત ચારિત્ર” ના નામે ઓળખાય છે તે સંપૂર્ણ ભાવ સામાયિક. તે પ્રાપ્ત કરવાનું પ્રયત્ન સાધન દ્રવ્ય સામાયિક. નીચે પ્રમાણેના પ્રચલિત વિધિથી તેમજ મોટા પુરૂષો આત્માર્થને લઈને એ બાબતમાં પ્રવર્તે તેથી સમજવું. દ્રવ્ય સામાયિકના આ પ્રચલિત વિધિપર પરમાર્થથી વિચારતાં તે પરમ કલ્યાણનું નિમિત્ત થાય એવી પ્રતીતિ થશે.

દ્રવ્ય સામાયિકમાં આવશ્યક ઉપકરણો:—

૧ ઉપદેશપ્રાસાદમાં વ્યાખ્યાન ૧૪૩ માં સામાયિકના ઉપકરણોનું સ્વરૂપ વર્ણવ્યું છે ત્યાંથી જોઈએવું.

સામાયિક વિચાર.

૧૧૫

૧ ચરવળો, ૨ પથરણું, પોંચણું કે કટાસણું, ૩ મુહપત્તી, ૪ નોકારવાળી અથવા જરૂર હોય તે પુસ્તકો, ૫ બીજી ઉપધિ તથા સ્થાપનાચાર્ય.

૧ ચરવળો:-જયણા માટે તેની જરૂર-ચરવલો રાખવામાં મુખ્ય વૃત્તિએ જયણાનો, જીવરક્ષાનો હેતુ છે. આત્માર્થી પ્રાણી સર્વ જીવને પોતાના જેવા ગણી તે પ્રતિ જેમ બને તેમ સાચવી-સંભાળીને દરેક કામમાં તેઓને પરિતાપ ન ઉપજે એમ પ્રવર્તે તો પછી સામાયિકમાં તો વિશેષ વિશેષ ઉપયોગવંત થઈ જયણા પાળવી જોઈએ. ચરવલો એ જયણાનું ઉત્તમ સાધન છે. હાલતાં, ચાલતાં, બેસતાં, ઉઠતાં, ભૂમિ આદિ પ્રમાર્જન માટે એ નિર્દોષ અને જીવને ઘચાવનારું સાધન છે, માટે એ અવશ્ય રાખવો જોઈએ. બહાર શરીર આદિ જયણા પૂર્વક પુજવા પ્રમાર્જવામાં આત્માને પ્રતિક્ષણે પુજવાનો હેતુ રહેલો છે.

૨ કટાસણું-પથરણું કે કટાસણું, (કોઈ લોકો એને પોંચણું કે આસનીયું કહે છે)-આ પણ ઉનનું હોવું ઘટે છે. ઉનનું એને બહુ હોવાથી એ પર જીવ ઓછા આવવાનો સંભવ છે, તેમજ તેનું રક્ષણ થાય એમ છે. (૧) એવા પથરણાપર બેસવાથી એક તો સામાયિકી કાળમાં ક્ષેત્રાવગાહ નિયમિત થઈ શકે છે, એટલે અંશે દેશાવકાશનો લાભ મળે છે, કેમકે એ પોંચણું પરિમિત હોય છે. લગભગ એક ગજ કે દોઢ હાથ લાંબું ને હાથ સવાહાથ પહોળું હોય છે. એટલે સામાયિકી કાળમાં બેસે તેટલો વખત પથરણા જેટલુંજ ક્ષેત્ર મોકળું ગણાઈ બીજાનું પરચખાણુ થઈ શકે છે. (૨) બીજું વખતપરત્વે એ પ્રતિબંધ તથા અડચણ દૂર કરવાનું સાધન થાય છે. એટલે કે કોઈ એવા પથરણા વિના એમનેએમ સામાયિક લઈ બેસે, તેને બહારની અડચણો નડશે. ગમે તે બાજુ અબાજુ બોલાવશે, ત્યારે બીજે જે પથરણા ઉપર બેઠેલ હશે, તેને બહારના માણસો સામાયિકમાં અથવા બીજી ધર્મક્રિયામાં છે, એમ ગણી કાંઈ પણ અડચણ નહિ કરે. મુખ્ય વૃત્તિએ તો પૂર્વકાળના પરમરાત્રી ગુરૂઓએ નિર્દેશેલ કટાસણા

૧૧૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વિના સામાયિક કહ્યુંજ નથી; એટલે એવા કટાસણા વિના સામાયિક કરનારને આરાભંગનોજ દોષ લાગે છે. છતાં હાલના કેળવાયેલા કે શુષ્ક જ્ઞાનીઓ એમ આગ્રહ કરે કે સામાયિક એતો સંવરરૂપ આત્મપ્રતિયોગિ અનુષ્ઠાન છે; તેમાં પથરણાદિ બાહ્ય ઉપકરણોની કોઈ પણ આવશ્યકતા કે અપેક્ષા રહેતી નથી. આમ આગ્રહ કરનારાઓએ સમજવાતું છે કે પરમ નિર્ગ્રંથને યોગ્ય એવાં નિશ્ચય કે ભાવ સામાયિકમાં બાહ્ય ઉપકરણોની અપેક્ષા ન રહે એ વાસ્તવિક છે, અને આત્માની પરમ સંવરરૂપ સ્થિતિ એજ સામાયિક છે. પણ આ વિધિ જે બતાવેલ છે, તે તો પરમ જ્ઞાનીઓની બાળજીવો પ્રતિ નિષ્કારણ કડ્ડણાજ સમજવી. તો આત્મહિતના ઇચ્છનારા બાળજીવોએ તો એ વિધિ મુજબ કરવાથી જ પ્રકારના લાભ હાંસલ થશે, એમ ચોક્કસ સમજવાતું છે:—૧ કોઈ પણ કારણ વિશેષે આ પ્રમાણે કરવાની પરમ જ્ઞાનીની પવિત્ર આજ્ઞાતું આરાધન. અને (૨) જે પરમાર્થ હેતુએ એ વિધિ પરમજ્ઞાનીએ બતાવેલ છે તે પરમાર્થનો તે વિધિ પ્રમાણે આચરવાથી લાભ. ભલે પછી બાળજીવ જ્ઞાનાવરણીય કર્મના દોષે તેનો પરમાર્થ—હાર્દ સમજી ન શકે. અત્રે પણ પ્રોચ્છનક (કટાસણું) રાખવાથી એક તો જ્ઞાનીની આજ્ઞા માથે ચઢાવવારૂપ આરાધના થઈ. “આજ્ઞાએ ધરમો”—પરમજ્ઞાનીની આજ્ઞા પાળવી એ ધર્મ. આવો સૂક્ષ્મ, પરમ, વિનયાન્વિત પવિત્ર ધર્મ આ પ્રકારે આરાધી શકાય છે. અને બીજું આપણ બાળજીવોને દૃષ્ટિગોચર ન થઈ શકે એવા અનેક પરમાર્થ હેતુ ઉપરાંત એક પરમાર્થ લાભ તો આપણે એ જોઈએ છીએ કે પ્રોચ્છનક કે કટાસણું વાપરવાથી આપણે અમુક ધર્મક્રિયામાં બેઠા છીએ, એવું સમજી બીજા માણસો આપણને આપણા ધર્માનુષ્ઠાનમાં વિના કારણ ખલેલ ન પહોંચાડે. આમ પ્રોચ્છનકને ઉદ્દેશી સામાન્યપણે કહેવાતું તાત્પર્ય એ કે પરમ જ્ઞાનીઓએ નિર્દેશેલ અથવા આચરેલ (જેનો બીજા કોઈ જ્ઞાનીએ નિષેધ ન કર્યો હોય તે) વિધિ પ્રમાણે વર્તવાથી અનેક હિત છે, અને સમજ્યા વિના તેને ઉવેખવામાં અનેક અહિત છે.

સામાયિક વિચાર.

૧૧૭

(૩) મુહુપત્તી-મુખ વસ્ત્રીકા:—(૧) આ રાખવાનો મુખ્ય પરમાર્થ તો એ છે કે સાવધ વચન, વિચારવિનાનું બોલવું, કર્મજનક વાણીઆશ્રી વિરમવું; વચન ઉચ્ચારતાં ઉપયોગ રાખવો; ભાષા સમિતિ જાળવવી; વચન ગુપ્તિ આચરવી; ઉત્સૂત્ર, અસત્ય કે અપ્રિય વચન ન ઉચ્ચારવાં; પરમાર્થે અહિતરૂપ, અપ્રિય, અસત્યબોલ મુખમાંથી બહાર ન કાઢવાં. આવો પારમાર્થિક બોધ મુહુપત્તી આપે છે. (૨) બીજી રીતે વિચારતાં મુહુપત્તીથી જ્ઞાન, જ્ઞાની અને જ્ઞાનોપકરણનો થુંક ન ઉડે.—એ રૂપે વિનય સચવાય છે. એ રૂપે થતી આશાતનાનો પરિહાર થાય છે. ઉઘાડે મુખે બોલવાથી, વચન ઉચ્ચારવાથી, પાસે પડેલ-રહેલ વસ્તુને થુંક ઉડવાનો સંભવ છે. સામાયિકમાં પ્રાય: પુસ્તક, પાટી, નોકારવાળી એ આદિ જ્ઞાનોપકરણો તથા સ્થાપનાચ્ચર્ચ વગેરે સમીપમાં હોવાથી તે પર થુંક, મલિન શ્વાસ ઉડવા સંભવ છે, જે આશાતનાનું કારણ છે. તે આશાતના ટાળવાનું મુહુપત્તી એક સાધન છે. (૩) વળી એ મુહુપત્તીનો વિવેકથી ઉપયોગ કરવામાં આવે તો સંપાતિમત્રસ જીવોના સંરક્ષણનો પણ એથી લાભ મળે છે. (૪) વળી વૃદ્ધ આમ્નાયમાં મુહુપત્તીની પડિલેહણ તથા તેવડે અંગની પડિલેહણના પચીસ પચીસ મળી પચાસ પરમાર્થરૂપ બોલ છે. કાળ દોષને લઈ, કે પ્રમાદ કે અજ્ઞાનને લઈ હાલ એ વિધિ પ્રમાણે કવચિતજ થતું જોવામાં આવે છે; પણ ધીરજથી એ પચાસ બોલો વિચારી, તે વિચારવાની સાથેજ મુહુપત્તીની પ્રતિલેખના કરવી તે બહુ ઉપકારપ્રદ છે.

(૪) પુસ્તકાદિ—આ શિવાય પુસ્તક, ચાપડો, નોકારવાળી આદિ જે સાધનોથી સામાયિકી કાળ સુખરૂપ નીવડે, સમતાનો લાભ મળે, જ્ઞાન વૃદ્ધિ પામે, આત્મા નિર્ભજ થાય, એ આદિ પાસે રાખવાં. પોતાને જે વાંચવું, વિચારવું, ગણવું હોય તે સામાયિક લેવા પૂર્વે પાસે રાખવું, કે જેથી સામાયિક લીધા પછી બનતાં લગણ ચળ-વિચળ પરિણામ ન થાય, અથવા ઉડવું ન પડે.

૧૧૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

આ વગેરે જે સાધનો, ઉપકરણો જણાવ્યાં તે જો સામા-
યિકના હેતુએ હોય, તેથી જો સમતાનો લાભ
ઉપકરણ અને મળતો હોય, તોજ ઉપકરણ (ઉપકારનાં કાર-
અધિકરણ. ૭) કહેવા યોગ્ય છે, નહિતો એ અધિકરણ
(હિંસાનાં કારણ) થાય છે. એટલે કે ઉપર
જણાવેલા હેતુ ભુલી જવાય, અને હેતુ પ્રતિ દૃષ્ટિ રાખ્યા વિના
અંધ પરંપરાથી એમ કહેવામાં આવે કે આમજ જોઈએ.
અને એ કદાચહમાં પરિણામ પામે, તો તે અધિકરણોજ લેખાય.

અરવલો, પ્રોચ્છનક એ આદિ ઉનનાં રાખવામાં કારણ એ છે
કે-(૧) ઉનમાં સુતર કરતાં વધારે ગરમી રહેલી
ઉનની ઉપયો- છે. અને તેની શારીરિકયોગ ઉપર, ચળવિચળ-
ગિતા.

પણાપર, પરિણામે મનોયોગ ઉપર પણ સારી
અસર છે. (૨) કાપડની બનાવટમાં જેટલો આરંભ
આદિ દોષ લાગે છે તેટલો ઉનમાં સંભવતો નથી. કેમકે કાપડ
કર્ષણ આદિ મહારંભ પછીજ બને છે, જ્યારે ઉન બકરાં કે
ચેટાંના નકામા વાળ છે. આ કારણસર ઉનને પવિત્ર ગણ્યું સંભવે
છે. દેવપૂજન આદિમાં અશુચિદોષ નહિ લાગવામાં ઉનને મુખ્ય
ગણ્યું છે. તેમાં ઉપર જણાવેલાં બે કારણો હોવાં ઘટે છે.
હાલ ઠેર ઠેર રેશમની પવિત્રતા મનાતી ચાલી છે; અને દેવપૂજન

આદિમાં એનો ઉપયોગ શ્વા સાથે સામાયિકાદિમાં
રેશમ છાંડવા પણ એના વપરાશની હિમાયત થતી જોવામાં
યોગ્ય. આવે છે, તે આ કારણોથી અયોગ્ય લાગે છે.

પ્રથમ વૃત્તિએ તો દેવપૂજન આદિમાં રેશમનો
ઉપયોગ ચાલુ છે તે કોઈ રીતે નભાવવો યોગ્ય નથી. રેશમ એક
ઉંચી અને શોભિતી વસ્તુ છે, એ ખરી વાત છે. અને દેવપૂજનાદિ
પવિત્ર, આત્મહિતરૂપ દ્રવ્યક્રિયામાં એનાં શોભનિક, અમૂલ્ય, ,
સુંવાળાં, મનહર વસ્ત્રોને! ઉપયોગ એ તે પવિત્ર ક્રિયાને છાજતો
તથા ભક્તિ-બહુમાન સૂચક હોવાથી ખરેખર અનુમોદવા અને
પુષ્ટિ કરવા યોગ્ય છે. છતાં જો એ વસ્તુની ઉત્પત્તિનો આપણે

સામાયિક વિચાર,

૧૧૯

વિચાર કરીએ તો આપણને ચોક્કસ લાગશે કે એ વસ્તુ નિંદ્ય છે; ઘણી હિંસા પછી તો એ રેશમ બને છે. આપણા ભાઈઓને વિદિત છે તેમ રેશમ એક જાતના કીડામાંથી બને છે. થોડાં વર્ષ પહેલાં ચીનમાંથી એ કીડો કોઇએ અત્રે ભરતખંડમાં દાખલ કર્યો આ ઐતિહાસિક વાત છે. એ કીડો શેતુરનાં પાન ખાઈ જીવે છે, શેતુરનાં પાનથી એને ઉછેરવામાં આવે છે. એ કીડો મોટો થતાં તેના પેટમાં મુંવાળા રેશાનું કોકડું બંધાય છે; જ્યારે તે પરિપક્વ સ્થિતિમાં આવે છે, ત્યારે તે કીડાને ઉના ધખધખતા પાણીમાં ઝબોળી તેને તેના બહાર પ્રાણ (જીવ ગમે તે યોનિમાં હોય ત્યાં હોય) ચૂકવતી હોય, ત્યાંહોતો ભુંડ હોય, પણ તેને તે તે દેહમાં મોહ રહેલો છે, તે દેહ પ્રતિ એને એવી બહાલપ વળગી હોય છે કે તે દેહ ગમે તેવાં દુઃખ સહન કરવાં પડે તે કબુલ, પણ તે દેહથી છુટા થવું ન ગમે. આ અનુભવ સિદ્ધ વાત છે. મરણ કોને ગમે?) થી વિષુદ્ધ પાડવામાં આવે છે. એક કોશેટામાંથી તો પાવલી કે અરધાભાર રેશમનું (Rana Silk-કાચું રેશમ) કોકડું નીકળે; તે કાચું રેશમ પણ સાફ કરતાં માંડ બેઆનીભાર રહે, આમ એક જીવડામાંથી કદાચ બેઆનીભાર સાફ રેશમ નીકળે, તો અત્યારે લાખો રતલ સાફ રેશમ પ્રતિ વર્ષે કયવિક્રયમાં જાય છે, તે માટે કેટલા નિરપરાધી કીડાને સંહાર થતો હશે, એ ખ્યાલમાં આવી શકે એમ છે; એ ખ્યાલમાં આવતાં આપણી આંતરડી ક'જ્યા વિના, દુહાયા વિના રહે એમ નથી, અને એ વિચાર આવતાં છતાં આપણા અંતરમાં કાંઈ દયાની લાગણી ન સ્ફુરે તો નિશ્ચયે સમજવાનું છે કે આપણી મનસ્થિતિ પાકવાને હજી ઘણો ઘણો વખત છે, તો રેશમી વસ્ત્રોને ઉપયોગ કરવો અને આવા હિંસાજન્ય કાર્યને ઉત્તેજન આપવું એ બરોબર છે. આ બાબત લક્ષમાં લઈએ તો ગૃહવ્યાપારમાં પણ રેશમ નિષેધવા યોગ્ય છે; પરંતુ વિપરીત દેશકાળને લઈ અથવા પ્રચલિત દેશરૂઢિને લઈ કદાચ ગૃહવ્યવહારમાં એ જોખમ ચલાવી લઈએ, પણ દેવપૂજનાદિ પવિત્ર આત્મહિતરૂપ વ્યવહારમાં તો એ ચલાવી લેવું એ મોહનું સામ્રાજ્ય લાગે છે.

૧૨૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

રેશમની ઉત્પત્તિ કેમ થાય છે એ જોણે જાતે જોયું છે, એવા કોઈ કોઈ ભાઈઓએ તો દયાર્દ્ર થઈ એનો ઉપયોગ છાંડી દીધો છે. પ્રથમજ કહ્યું છે કે વ્યવહારમાં બહુ મૂંચવાનું, શોભનિક વસ્તુ હોવાથી એ રૂપે પ્રભુભક્તિ બહુમાનરૂપ થાય છે. અને એમજ ભક્તિ કર્તવ્ય છે. એવાં પવિત્ર શોભનિક વસ્ત્રોવડે દેવ-પૂજા આદિનો વ્યવહાર લાંબા કાળથી ચાલ્યો આવે છે, તે પણ વાસ્તવિક છે; અને એવો પવિત્ર વ્યવહાર કોઈ પણ રીતે નિષેધવા કે ખંડવા યોગ્ય નથી તે પણ વાસ્તવિક છે. પણ સવાલ ઉભો એ થાય છે કે જે પવિત્ર સુંવાળાં શોભનિક રેશમના નામે ઓળખાતાં કાપડ હિંદમાં શેતુરનો કીડો દાખલ કર્યા પહેલાં વપરાતાં તે અને હાલ વપરાય છે તે એકજ છે? અત્રે મીલો થઈ અને પરદેશી કાપડ આવવા લાગ્યું તે પહેલાં આપણા પૂર્વજેકપડાં નહોતા પહેરતા? ના, તેઓ પણ દેશી વણાટનું શક્તિ અનુસાર કોઈ ઉચું ખારિક, કોઈ જાડું ખાદીનું કાપડ વાપરતા. દેશમાં મીલ આદિના યાંત્રિક પ્રચારથી જેમ એ દેશી વણાટ ઘણે ભાગે બંધ થઈ ગયેલ છે તેમજ આ શેતુરના કીડામાંથી બનતા રેશમના પ્રચાર પછી રેશમ જેવું, કેળના થડ આદિના રેસામાંથી કે અન્ય રીતે શોભનિક કાપડ બનતું હશે તેનું નામ નિશાન પણ નથી રહ્યું, એમ કલ્પનામાં આવે છે. પૂર્વે રેશમી કાપડનો વ્યવહાર હતો એતો આપણને ઇતિહાસ અને તે વખતનાં સાહિત્યથી પ્રતીત થાય છે, અને તે અહિંસારૂપ અથવા જેથી ઘણી થોડી હિંસા (હાલ બનતા રેશમની અપેક્ષાએ) થાય તે રૂપે બનતું હશે એમ પણ પ્રતીત થાય છે, કેમકે પૂર્વકાળમાં દેહશોભા, દેહસુખ એ વગેરે અર્થે જેટલાં જેટલાં સાધનો બનતાં તે તદ્દન સરળ, નિરામય સાદા ઉપાયોથી સંધાતાં; તે સાધનારાઓ પાપભીરૂ હતા, હિંસાથી ડરતા હતા, જેમ બને તેમ ઓછી હિંસા ઇચ્છતા, અથવા ઓછી હિંસા ઇચ્છે કે ન ઇચ્છે, પણ તે વખતની સામાજિક પ્રવૃત્તિજ એવી હતી કે જેથી સહેજે ઓછી હિંસા થાય. આવા સમયમાં રેશમાદિ ઓછી હિંસાએ થતું હશે એ માની શકાય એવું છે. રેશમની (હાલ વપરાતાં) ઉત્પત્તિનું આ

સામાયિક વિચાર.

૧૨૨

સામાન્ય દર્શન થયું. સર્વ જીવ પ્રતિ દયાનો જુ'ડો ઉઠાવનાર દયાધર્મીઓએ પ્રાણીહિંસાથી થતી વસ્તુનો ઉપયોગ સર્વથા અહ્યવહારમાંથી પણ બંધ કરવો જોઈએ છે; તોપણ દેવપૂજન કે સામાયિકાદિ પવિત્ર અનુષ્ઠાનમાં એવી સ્ત્રીજનો ઉપયોગ કોઈ પણ રીતે વિવેકદૃષ્ટિએ યોગ્ય લાગતો નથી. કોઈ એમ કહે કે શેતુરનો જીવડો તો થોડા વખતમાં મરી જાય એમ છે, અને આતો એને ખવડાવી-પીવડાવી મોટો કરીએ છીએ, એને સુખી કરીએ છીએ, અને તરતમાં મરી જવાનો તો છે, તો આતો ઉપકારનો બદલો છે. આ વિચારણાજ મોહનું સામાન્ય સૂચવે છે. પ્રથમ તો હિંસાના પરિણામે-હિંસા કરવાના ભાવથી તો એને ઉછેરો છો, તેમાં ઉપકાર ક્યાં રહ્યો? કેવળ અજ્ઞાન છે. આમ રેશમના ઉપયોગ બાબતમાં સામાયિક વિધિ વિધે જાણવું.

૫ બીજી ઉપધિ-આ સામાયિકનાં કેટલાંક ઉપકરણોની વાત થઈ; હવે શરીરપર પહેરવાનાં કપડાં સંબંધી વિચાર કરીએ. પુરૂષે શુદ્ધ અખંડ ધોતીયું પહેરવું; તેને કંદોરો બાંધવો; ટાઢ સહન ન થઈ શકતી હોય તો તેથી દેહના રક્ષણ માટે (કાઉસગ્ગ આદિમાં તો નજ જોઈએ.) પછેડી, ધોતીયું કે શાલ રાખવી. શરીર સત્કાર, વિભૂષાદિ ત્યાગવાં. મુખ્યવૃત્તિએ જેથી દેહાધ્યાસ છુટે અને સમતાભાવ આવે એવી રીતે સામાયિક કરવાનો અભ્યાસ પાડવો. (ઉપર જણાવેલાં કપડાં આદિ ઉપકરણોમાં) જેના વિના ચાલી શકે તેમ હોય તેના પરથી તો સામાયિકી કાળમાં અવશ્ય મૂરછા ઉતારવી-મૂરછા ઉતારવાની ટેવ પાડવી. એમ કરવાથી સમભાવે પરીષદ વેદવાનો અભ્યાસ પડશે; જે પરિણામે કલ્યાણકારી છે. દ્રવ્ય, દેશ, કાળ, ભાવ જોતાં જે સમર્થાદ ગણાય તેવા પહેરવેશમાં સ્ત્રીપુરૂષે વર્તવું યોગ્ય છે. ઉપર કંદોરો રાખવાનું સૂચવ્યું છે, તે મુખ્યવૃત્તિએ સુતરનો રાખવા યોગ્ય છે. તે ધોતીયાંને બંધનના હેતુએ છે; ધોતીયું નીકળી જવાનો વિ-કલ્પ ટળવાનું સાધન છે. બીજી રીતે જોતાં સામાયિકની સ્મૃતિ કરાવનાર એક સાધન ગણાય. આમ કંદોરાની જરૂરિયાત હોવી ઘટે છે. છતાં ઉપર જણાવેલ હેતુ અન્યથા સરતો હોય તો ડાહ્યા

૧૨૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

માણસો પ્રવર્તે તેમ પ્રવર્તવું યોગ્ય છે. વસ્ત્ર શુદ્ધ, શ્વેત અને અખંડ રાખવાં. શ્વેત એ ઉજવળ ભાવ સૂચવે છે; અર્થાત્ સામાયિકમાં ઉજવળ, નિર્મળભાવ રાખવા. અખંડ એ સામાયિક એક ધારાએ યથાવિધિ કરવાનું સૂચવન છે. શુદ્ધ એ સામાયિકમાં શુદ્ધ, નિર્મળવૃત્તિનો યોગ કરે છે. સારા-નરસા પુદ્ગલગ્ની મન ઉપર અસર થાય છે; તો જેથી મનને નિર્મળ રહેવાનું બને, તેને સદ્વિચાર, સાત્વિકભાવ સ્પુરે એવાં નિમિત્તો મેળવવા ઉપકારી છે. નિશ્ચય નયથી સામાયિક ઉપર મુજબની જરૂર જોતું નથી, તથાપિ શુદ્ધ ભાવના નિમિત્તરૂપ શુદ્ધ દ્રવ્ય, શુદ્ધ વ્યવહારજે શિષ્ટ પુરૂષોએ પ્રેરૂંધ્યાં હોય અને આચર્યાં હોય, તે પ્રમાણે વર્તવું શ્રેયસ્કર છે. “નિશ્ચિતવાસી આત્મા મન મોહન મેરે”- તેમ આત્મા જ્યાં સુધી તેની સહજસ્વભાવરૂપ સ્થિતિ ન થાય ત્યાં લગણુ નિમિત્તવાસી છે, અર્થાત્ સ્વસ્વભાવમાં આવવા પૂર્વે તેના પર યોગદ્વારા સારાનરસા પુદ્ગલોની અસર થાય છે. “ધરહિ વન હે, વન હિ ધર હે” એમ કુંપડું અને મહેલ, ધર અને વન એ જ્ઞાનીને સરખાં છે; એની અસર જ્ઞાનીને થતી નથી, પરંતુ બાળજીવોને શુદ્ધ દ્રવ્ય, સારા પુદ્ગલ, સારાં નિમિત્તની પરમ આવશ્યકતા છે, અને એ હેતુએ બાળજીવોને ઉપકારક સામાયિકમાં શુદ્ધ વચ્ચાદિનો વિધિ કહ્યો છે. અપૂર્ણ

શ્રી જૈન યશોવિજય પાઠશાળા

સંબંધી સ્વાનુભવ,

(લેખક સન્મિત્ર કર્પૂરવિજય)

મહાશય સજ્જનો ! આજ હું બનારસસીટીમાં ગત ત્રણ વર્ષ થયાં સ્થાપિત થયેલી શ્રી જૈન યશોવિજય સંસ્કૃત પાઠશાળા સંબંધી સ્વાનુભવ મુજબ મારી ખાસ ફરજ સમજી બહાર અભિપ્રાય આપવો દુરસ્ત ધારું છું, એવા આશયથી કે ઉક્ત પાઠશાળા સંબંધી જેઓએ યોગ્ય અનુભવ કર્યા વિના ઉતાવળા

શ્રી જૈન યજ્ઞોવિજય પાઠશાળા સંબંધી સ્વાનુભવ. ૧૨૩

વિચાર કર્યા હોય યાતો ઉતાવળા થઇને પોતાના વગર વિચાર્યા અભિપ્રાય જાહેર કર્યા હોય તેમને તેતે સુધારવાને યાતો તે સંબંધી સાક્ષાત્ અનુભવ કરી જોવાને અનુકૂળ વખત મળી શકે.

મહાશયો ! જૈન વિદ્યાનો પ્રસાર કરવા રૂપ ઉત્તમ હેતુથી પ્રથમ આવેલા સપ્તર્ષી પૈકી ત્રિપુટી અહીંથી દુર્દૈવવશાત્ અગ્નિ-રથારૂઢ થઇ અનેક લબ્ધ શાસનરાગી સજ્જનોના મનમાં ભ્રમ પેદા કરી પલાયન કરી ગઇ ત્યાર પહેલાં ઉક્ત પાઠશાળા આપણામાં બહુ પ્રતિષ્ઠાપાત્ર થઇ હતી, અને તેથીજ અનેક સ્થળેથી શ્રદ્ધાળુ લોકો તરફથી આ પાઠશાળાને હબરો રૂપીઆની ભેટ થતી હતી, જે કે આજકાલ ઉક્ત ત્રિપુટીના ગયા બાદ લગલગ અટકી ગઇ જણાય છે. આવી મોટી સંસ્થાના નિર્વાહ માટે જરૂર યોગ્ય Provision ભેટમાં વિઘ્નભૂત થયેલી ત્રિપુટી સંબંધી તપાસ કરતાં એવો પત્તો મળ્યો છે કે તેઓ ભાદ્રપદ શુદ્ધ અતુર્દશીને દિવસે એક પછી એક સ્થાંડિલ જ્વાલિકાનું પહાનું કાઢી સંકેતિત સ્થળે મળી ગયા હતા. મોડી રાત્રે ખબર પડતાં અહીંથી પાછા બોલાવી લાવવા ગયેલ મુનીમનો તથા તેમના પરમ ઉપગારી મહારાજ શ્રી ધર્મવિજયજીનો કેવળ અનાદર કરી ત્વરાથી રેલદ્વારા સ્વાભિપ્રેત સાધુને જઈ મળ્યા હતા. ઇચ્છિત સ્થળે પહોંચ્યા પછી તેઓએ કેવળ પરમાર્થદાવે પ્રયત્ન કરનાર મુનિ શ્રીધર્મવિજયજીને ઠામઠામ વિગોવવાનું શરૂ કર્યું, જેમાં તેઓ કેટલોક અંશે ફાગ્યા પણ ખરા; અથવા તો તેવાં કામ કરવામાં વિશિષ્ટ પુરૂષાર્થની જરૂર પડતીજ નથી તેથી તેમને તે કામ સુસાધ્ય થયું.

અહો કલિકાળ! તારૂં માહાત્મ્ય ! અહો મોહ ! તારૂં પ્રાબલ્ય ! પ્રાણી કેવા ઉદ્દેશથી કાર્ય આરંભે છે અને તેમાં તે કેવી કફોડી સ્થિતિમાં આવી પડે છે ! પરંતુ આવા બારીક સમયે મહારાજ શ્રી ધર્મવિજયજીએ અત્યંત સહનશીલતા વાપરી પાઠશાળા પાછળ પોતાની જાંઘળી અર્પણ કરવા નિશ્ચય કરી ગુજરાતમાં સારા સારા સાધુજનોની અને શ્રાવકોની સહાય માગી. પ્રતિષ્ઠિત જનો તરફથી મને પ્રેરણા થતાં આવાં પવિત્ર કામને

૧૨૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

યોગ્ય આલંબન આપવા માટે મન લલચાયું. ચતુર્માસ અનંતર આ તરફ પ્રયાણ શરૂ કર્યું અને માળવા વિગેરે સ્થળોની સ્પર્શના કરી, માર્ગમાં બની શકે તેટલું જિન ચૈત્યવાળાં આવકની કંઈક વસ્તીવાળાં શહેરો જેવાં કે ઝાંસી, કાનપુર, લખનૌર વિગેરે સ્થળે ટકી, હિતોપદેશ દઈ અત્ર લગભગ છ માસે આવી પહોંચવાનું બન્યું. માર્ગમાં રત્નપુરી અયોધ્યાજી વિગેરે કેટલીક કલ્યાણક ભૂમિની સ્પર્શના થઈ શકી. અંતે શ્રીપાર્શ્વ પ્રભુના કલ્યાણકથી પવિત્ર ભૂમિ સ્પર્શવા ભાગ્યશાળી થઈ શક્યો. અહીં આવ્યા બાદ હું પાઠશાળા, પાઠશાળાના પ્રવર્તક સાધુઓ તેમજ વિદ્યાર્થી સંબંધી કંઈ કંઈ બનતી તપાસ કરવા લાગ્યો. તપાસ કરતાં અંતે મને તત્ સંબંધી સંતોષ જાહેર કરવા કારણ મળી આવ્યું. મારા અત્ર આવ્યા બાદ વાર્ષિક પરીક્ષા શરૂ થઈ, જેમાં ઝોરલ (મોઢેથી) પરીક્ષામાં મેં પણ હાજરી આપી હતી. પરિણામ ઘણુંજ સંતોષકારક આવ્યું છે તે જૈનપત્રાદિકથી સ્પષ્ટ સમજાશે.

અહીં આવ્યાબાદ બાળકોમાં નૈતિક તથા ધાર્મિક શિક્ષણની અભિવૃદ્ધિ આવશ્યક જાણી તેવાં વ્યાખ્યાનો આપવાં શરૂ કર્યા. બાળકો પણ પ્રેમપૂર્વક શ્રવણ કરવા લાગ્યાં. મને ભાસ્યું કે વિવિધ લેખો લખવા કરતાં આવાં ઉછરતાં બાળકોને કેળવવામાં વિશેષ હિત રહેલું છે. પાઠશાળાના વિદ્યાર્થી બાળકો પૈકી કેટલાંક બહુ સારી બુદ્ધિ ધરાવે છે. કેટલાક વિદ્યાર્થીઓ સંસ્કૃતમાં અચ્છી રીતે વાત કરી શકે છે. યાવત્ પ્રબંધ પણ રચવા હિંમત ધરાવે છે. અત્ર પ્રાયઃ જૈન વ્યાકરણ, ન્યાય, કાવ્ય, કોશ વિગેરે ભણાવવામાં આવે છે. કેટલાક વિદ્યાર્થીઓને હેમ લઘુવૃત્તિ પૂરી થઈ રહેવાથી લગભગ દશ જણાએ સિદ્ધ હેમ બૃહતવૃત્તિ શરૂ કરી છે. સાધુઓમાં મંગળવિજયજીને અભ્યાસ બહુ સારો છે. વ્યાકરણમાં હાલ છેલ્લો ગ્રંથ શેખર વાંચે છે. ન્યાયમાં સારો બોધ થયો છે. તે પોતે ૧૧ વિદ્યાર્થીઓને વાંચના આપે છે. વલ્લભવિજયજીને પણ બોધ ઠીક લાગે છે. ઇંદ્રવિજયજી પાઠશાળા તરફથી છપાતાં પુસ્તકના મુદ્ર સુધારવાના

શ્રી જૈન યશોવિજયજી પાઠશાળા સંબંધી અગત્યની સુચના. ૧૨૫

કામમાં રોકાવા ઉપરાંત સાધુઓની વૈયાવચ્ચ કરે છે. એકંદર સાધુઓ નમ્ર, ગુણગ્રાહી અને તત્ત્વજિજ્ઞાસુ છે. મારી સાથે આવેલા સાધુઓ પણ પોતપોતાને યોગ્ય વ્યાકરણાદિ અભ્યાસમાં ભેડાઈ ચુક્યા છે. યોગિજી અને મુનિજીએ સિદ્ધહેમ શરૂ કર્યું છે. ભક્તિવિજયજી તથા પુણ્યવિજયજી કાવ્ય વાંચે છે. ચારિત્રવિજયજી-એ લઘુવૃત્તિ માંડી છે. દરેકજણ અભ્યાસમાં બહુ સારો શ્રમ ઉઠાવે છે. અત્ર જ્ઞાનતું અચ્છું વાતાવરણ બન્યું રહે છે, જેથી દરેક જિજ્ઞાસુ અભ્યાસ કરવા લલચાય છે. પ્રાયઃ ન્યારે ત્યારે દિનરાત વિદ્યાર્થીઓમાં ન્યાય કે વ્યાકરણની ચર્ચા ચાલ્યા કરે છે. અનેક અન્યદર્શની બાવા સન્યાસીઓ પાઠ વિચારવા આવે છે. આ પાઠશાળાની આ નગરીવિષે સારી પ્રતિષ્ઠા જામી છે. અનેક વિદ્વાનોમાં પણ પાઠશાળા ચાલી થઈ છે. તેઓ જૈનધર્મ વિષે અને જૈનસાધુઓના સદાચાર વિષે બહુ સારો મત ધરાવે છે. મુનિશ્રી ધર્મવિજયજીએ અદ્દહાબાદ ભારતવર્ષીય મહાસભામાં વિદ્વાનો સમક્ષ સંપ વિષે અસરકારક ભાષણ આપી બહુ સારો યશ સંપાદન કરવા સાથે જૈનધર્મનો ચશપટહ વગાડ્યો છે. આવા પ્રભાવકે પુરૂષોના પૂર્ણ પ્રેમપૂર્વક યશોગાન કરવાને બદલે તેમના અર્ચણવાદ બોલે છે તેઓ કેવું અઘટિત કાર્ય કરે છે તેનો તેમણેજ વિચાર કરજો. અમે તો દિન પ્રતિદિન ઉક્ત પાઠશાળાનો વિજય થાઓ એવું અંતઃકરણથી ઇચ્છીશું. ઇત્યલમ્

શ્રી યશોવિજયજી પાઠશાળા સંબંધી
અગત્યની સુચના.

(લેખક સન્મિત્ર કર્પૂરવિજય.)

મહાશય જૈનભાઈઓને વિદિત થાય કે આ પાઠશાળાની સાક્ષાત્ સ્થિતિ તપાસી તત્સંબંધી સંતોષ બહોર કરવા જરૂરનું છે કે અત્ર જૈન પાઠશાળામાં પઠતા સર્વ વિદ્યાર્થીઓની ભણવા ગણવા, ખાવા પીવા, ઓઠવા પહેરવા, ફરવાહરવા સંબંધી સંભાળ યોગ્ય રીતે લેવામાં આવે છે. વિદ્યાર્થીઓ નમ્ર, માયાળુ, સરલ

૧૨૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

તથા જ્ઞાન સાથે સતત અભ્યાસી-મહેનતુ છે. પોતપોતાની ઉચિત ક્રમ તેઓ સારી રીતે બળવે છે. ધર્મવ્યાખ્યાનો સાંભળે છે. અચિત્તજળ વાપરે છે, રાત્રિભોજન કરતા નથી. અલક્ષ્ય અનંતકાયાદિક તને છે. શ્રી દેવગુરૂની ઉચિત ભક્તિ સાચવે છે, પરસ્પર સંપીને રહી અભ્યાસ કરે છે, અને અભ્યાસ કરવામાં અરસ્પરસ બેઠાં તેવી સહાય અર્પે છે, સાધુજનોનો અભ્યાસ પણ સારો ચાલે છે. અત્ર જૈન વ્યાકરણ, કાવ્યકોશ, ન્યાય, અલંકારાદિક શાસ્ત્રો લાણાવવામાં આવે છે. હાલમાં અત્ર લગભગ ૫૦ વિદ્યાર્થીઓ અભ્યાસ કરે છે, જેમાંના ૧૧ જણા સિદ્ધહેમ બૃહત્વૃત્તિ ભણે છે અને બાકીના સિદ્ધહેમ લઘુવૃત્તિ ભણે છે. મુનિ મંગળવિજયજી શેખર ભણે છે તથા ન્યાયનો પણ અભ્યાસ કરે છે. બીજા પણ સાધુઓ સિદ્ધહેમ (મોટું) ન્યાય તથા કાવ્યાદિકનો અભ્યાસ કરે છે. કેટલાક વિદ્યાર્થીઓનું ભવિષ્ય બહુ સારું અનુભવાય છે. વાર્ષિક પરીક્ષા થઈ ચુકી છે તેનું પરિણામ જોવાથી ખાત્રી થશે કે વિદ્યાર્થીઓ કેટલો પરિશ્રમ કરે છે. ઇનામનો મેળાવડો હવે પછી થવાનો છે, તે વખતે પ્રતિષ્ઠિત માણસો આવી મળવા સારી વક્ષી રહે છે. અભ્યાસીજનોને આ પાઠશાળાનું સ્થાન બહુ અનુકૂળ લાગે છે. આટલું પ્રસંગોપાત કહી કેટલીક અતિ અગત્યની બાબતો તરફ સજ્જનોનું ધ્યાન ખેંચું છું, જે તરફ આશા છે કે તેઓ દુર્લક્ષ નહિ કરશે.

૧ સજ્જનો! આપ આપણા બંધુબાળકો વજેરેને ઇચ્છે છે કેળવણી આપવા જેટલો શ્રમ દ્યોછો અને કાળનો તથા ધનનો વ્યય કરો છો તેનાં સોમે ભાગે પણ પવિત્ર ગિર્વાણ (સંસ્કૃત) ભાષા શિખવવા માટે કરતા નથી. તેથી દિન પ્રતિદિન પવિત્ર જ્ઞાન વિચારમાં આપણે પશ્ચાત્ પડતા જઈએ છીએ. માટે ઉચિત છે કે શ્રીમંત કે ગરીબ જૈનખચાર્યો પોતપોતાથી બનતો આત્મ ભોગ આપી પવિત્રજ્ઞાનની વૃદ્ધિ કરવાના પાવન હેતુથીજ સતત મહેનત કરી તેવા તીક્ષ્ણ બુદ્ધિવાળા જૈન વિદ્યાર્થીઓને તૈયાર કરવા કે જેથી આપણે છતી સામગ્રીએ અન્યદર્શીની વિદ્વાનોનું મોં બોલાવવા જવું પડે નહિ.

શ્રી જૈન યશોવિજયજી પાઠશાળા સંબંધી અગત્યની સુચના. ૨૨૭

૨ આવાજ પવિત્ર ઇરાદાથી કાશી જેવી વિદ્યાપુરીમાં સ્થ-
પાયેલી આ પાઠશાળાની દરેક રીતે ઉન્નતિ થાય તેવી યથાશક્તિ
સહાય આપવા દરેક જૈન બચ્ચાએ પોતાની પવિત્ર ફરજ ભૂ-
લવી નહિ.

૩ કેટલીક પાઠશાળાનો અનુભવ કરીને ખાત્રીપૂર્વક જણા-
વું છું કે જેને અદ્વિતીય વિદ્વાન થવું હોય તેણે આ પાઠશાળામાં
દાખલ થવા વિચાર રાખવો. તીક્ષ્ણબુદ્ધિવાળાને થોડાજ વખતમાં
સારો લાભ થશે. સામાન્યરીતે સારી બુદ્ધિવાળાને જરૂર કાળક્રમે
સારો લાભ થઈ શકશે.

૪ પાઠશાળાનું હિત હોયે ધરનાર કે આવા અનુપમ સ્થા-
નથી અપૂર્વ લાભ લેવા ઇચ્છનાર ગૃહસ્થો કે સાધુજનો પોત-
પોતાના બુદ્ધિશાળી બાળકોને, બંધુઓને કે શિષ્યોને પવિત્ર જ્ઞા-
નની ઉન્નત્યર્થે અત્ર મોકલવા ધારશે અને જો તેઓ પોતાના પુ-
ત્રાદિકને મોહ મૂઢીને પવિત્ર જ્ઞાન પેદા કરવા વારંવાર પ્રેરણા
કરતા રહેશે તો જરૂર તેઓ મહાન લાભ હાંસલ કરી શકશે.

૫ જો વિદ્યાર્થીઓ પોતાના વડીલની આજ્ઞામાં વર્તીને વિદ્યા
સંપાદન કરવા ધારશે તો તે અત્ર કંઈક વિશેષ સ્થિરતાયોગે
ઉત્તમ લાભ સંપાદન કરી શકશે.

૬ અત્ર પાઠશાળામાં પવિત્ર વિદ્યા સંપાદન કરવાના અર્થી
જનોને તન મન અને ધનથી સહાયદ્વારા પુષ્ટિ આપનાર સદ્-
ગૃહસ્થો પણ જ્ઞાનાવરણી કર્મને દૂર કરી શકશે.

૭ આવી સંસ્કૃત પાઠશાળા જેવી મહા સંસ્થાને કાયમને
માટે નિભાવવા સ્વશક્તિ ગોપવ્યા વિના જેઓ અંતઃકરણથી
'પાઠશાળાનિર્વાહકકંઠ'માં સારી સખાવત (સહાય) કરશે તે શ્રાવક
શ્રાવિકાઓ અનેક વિદ્યાર્થીજનોના આશીર્વાદના ભાગી થશે.

સન્નજનો ! આપણે ઇચ્છીશું કે આપણી આવી અતિ ઉ-
પયોગી પાઠશાળાના હિતની ખાતર તત્સંબંધી જરૂર જેટલો
અનુભવ કરી થોડા વખતમાં પાવત્ર શાસનનું હિત હોયે ધરનાર
વિદ્વાન સન્નજનો પોતાના ઉદાર અભિપ્રાય બહાર કરી ઉક્ત પા-
ઠશાળાની ઉન્નતિદ્વારા શાસનની ઉન્નતિ કરવા ભાગ્યશાળી બનશે.

શુભં સ્યાત્ સર્વ ભૂતાનામ્.

૧૨૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

અનુકરણ યોગ્ય પ્રચાર-ગયા વૈશાખ વદિ ૩ ના રોજ અત્રેના પ્રતિષ્ઠિત જૈન ગૃહસ્થ શા બુઠાભાઈ વાલજી પોતાની ૬૩ વર્ષની વયે પંચત્વને પામ્યા છે. એઓ વિચક્ષણ અને દીર્ઘદૃષ્ટિવાળા તેમજ અત્રેના સંઘમાં એક આગેવાન હતા. તેમનો અભાવ થવાથી અહીંના સંઘમાં એક પુણ્ય બુદ્ધિમાન પુરૂષની ખામી આવી પડી છે. એઓએ અંતાવસ્થાએ પોતાના જે વિચારો અંતાવેલા તે અનુસારે તેમના સુપુત્ર મોતીલાલ તથા ચુનીલાલે તેમની પાછળ કારજ કરવાના દુષ્ટ ચાલને તણ દીધો છે અને આગળ ઉપર યોગ્ય અવસરે સ્વામીવાત્સલ્ય કરવાની ઇચ્છા રાખી છે. તદુપરાંત તેમની પૂતળ સુકવાને પ્રસંગે મોટા સમુદાય સમક્ષ નીચે જણાવેલા શુભ કાર્યોમાં ૩૧૧૦૧) ની રકમ આપવાનું બંહેર કર્યું છે.

- ૩૦૦) મરણતિથિએ વ્યાજમાં સ્વામીવાત્સલ્ય કરવા.
- ૧૫૦) નિરાશ્રીત શ્રાવકભાઈઓને અનાજ આપવા.
- ૧૦૦) ભાનનગર પાંજરાપોળમાં.
- ૧૦૦) શ્રી પાલીતાણે તળાટીએ વાપરવા.
- ૧૦૦) પારેવાની જુવારમાં બહારગામ આપવા.
- ૧૦૦) વડવાને દેરે નવપદજીની પૂજા ભણાવવામાં વ્યાજ વાપરવા.
- ૫૧) મરણતિથિએ વ્યાજમાં આંગી કરાવવા.
- ૪૧) શ્રી કમળેજના દેરાસરના જીર્ણોદ્ધારમાં.
- ૨૫) શ્રી બનારસ જૈન પાઠશાળામાં.
- ૫૦) અત્રેની જૈન વિદ્યાશાળા તથા જૈન કન્યાશાળામાં.
- ૨૫) જીવ છોડાવવામાં.
- ૨૫) પ્રભુની પખાળના દુધમાં વ્યાજ વાપરવા.
- ૨૦) શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા તથા શ્રી આત્માનંદ જૈન સભામાં
- ૧૪) સાત ક્ષેત્રમાં.

આ દાખલાનું બીજા ગૃહસ્થોએ અનુકરણ કરવા યોગ્ય છે આવે અવસરે ઓછી વત્તી મદદ કરવા નિમિત્તે દરેક શુભખાતાને મદદ કરવાથી દરેક ખાતાને પોષણ મળી શકે છે. બીજી રીતે દ્રવ્યનો વ્યય કરવા કરતાં આ માર્ગ વધારે સ્તુત્ય છે.

પોપાનીયું રખડતું મુકીને આશાતના કરવી નહીં.

નવી બુકોની જાહેર ખબર.

અમારી તરફથી છપાયેલ વેચાણ બુકોનું લીસ્ટ તથા વધારા ઉપરાંત નીચે જણાવેલી બુકો પણ અમારી ઓફીસમાંથી મળી શકશે. ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાગ ૩ જે (સ્થાન ૧૦ થી ૧૪ નું)

ભાષાંતર. શાસ્ત્રી	૧-૮-૦
ચરિતાવળી ભાગ ૩ જે (ચંપકશ્રેષ્ઠી, રતિસાર, વત્સરાજ, નળદમયંતી, સ્થૂલભદ્ર, તથા સુરસુન્દરીનાં ચરિત્રો) ગુજરાતી	૧-૦-૦
દરેક ચરિત્રની છુટી નકલના ત્રણ ત્રણ આના. રાખેલા છે.	
શ્રી વિજયચંદ્રકેવળી ચરિત્ર. મળમાગધી પદ્યબંધ શાસ્ત્રી.	૦-૮-૦
અતિક્રમણ હેતુ (સંસ્કૃત અર્થેનું ભાષાંતર) ગુજરાતી.	૦-૮-૦
જૈન તત્ત્વાદર્શી પૂર્વાર્ધ.	૧-૦-૦
સદર ઉત્તરાર્ધ.	૧-૦-૦
સમરાદિત્ય સંક્ષેપ. સંસ્કૃત શ્લોક બંધ.	શાસ્ત્રી ૨-૮-૦
જૈનમાર્ગ પ્રવેશિકા.	ગુજરાતી ૦-૨-૦
જૈનમાર્ગ પ્રારંભ પોથી. ભાગ ૧ લો	૦-૧-૬
આવિકા શિક્ષણ રહસ્ય.	૦-૨-૦
ગુણવર્માનો રાસ. (સત્તરભેદી પૂજા ઉપર)	૧-૦-૦
પ્રકરણમાળા. મૂળ (જીવવિચારથી કર્મઅંધ પર્યંત) શાસ્ત્રી.	૦-૮-૦
પયત્રા સંગ્રહ (ચઉસરણ વિગેરે અર્થ સહિત)	૦-૪-૦
અજ્ઞાન તિમિર ભાસ્કર. (ખીજી આવૃત્તિ)	૨-૮-૦
નવ તત્ત્વનો સુંદર બોધ.	ગુજરાતી ૦-૧૨-૦
જીવ વિચાર વૃત્તિ.	૦-૬-૦
જૈન સ્તોત્ર સંગ્રહ પ્રથમ ભાગ. (બનારસ)	શાસ્ત્રી ૦-૭-૦
અષ્ટાધ્યાયી. (શ્રી સિદ્ધહેમ સૂત્રપાઠ)	૦-૫-૦
ગુણવંતી શ્રીઓને વિવાહમાં ગાવાનાં ગીતો. ગુજરાતી	૦-૦-૬
જૈન મંડળીમાં ગાવાનાં ગાયનો.	૦-૦-૬
સિદ્ધાચળના ખમાસમણ.	૦-૧-૦
ભાવના સ્વરૂપ. (મારખીનું)	૦-૪-૦
શત્રુજ્યાદિ સ્તવન સંગ્રહ.	૦-૧-૬
જોવીશી વીશી સંગ્રહ.	૧-૮-૦
દુનિયાનો સૌથી પ્રાચીન ધર્મની કિંમત રૂ.૧ ને બદલે	૦-૧૨-૦